

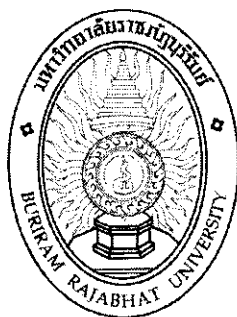
ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
วิโรจน์ ประรัมย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

พฤษภาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**EFFECTS OF USING SONG ACTIVITY TO PROMOTE ENGLISH
LISTENING-SPEAKING ABILITY AND VOCABULARY
KNOWLEDGE FOR PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS**

Wirojn Param

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education Program in Curriculum and Learning Management**

Buriram Rajabhat University

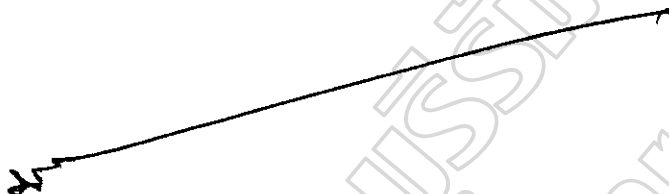
November 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายวิโรจน์ ประรัมย์
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)

เทพ โตมาร์กษ์
..... กรรมการ
(ดร.เทพพร โตมาร์กษ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สุรัชย์ ปิยานุกุล
..... กรรมการ
(ดร.สุรัชย์ ปิยานุกุล)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

สุเทียบ ละอองทอง
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

พัชณี กุลทานันท์
.....
(ดร.พัชณี กุลทานันท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่..... 22 พ.ย. 2561.....

นฤมล สมคุณา
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่..... 22 พ.ย. 2561.....

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		
ผู้วิจัย	วิโรจน์ ประรัมย์		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.เทพพร โลมารักษ์		ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล		ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมเพลงที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลธีรา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) กิจกรรมเพลงประกอบการสอน จำนวน 8 เพลง 3) แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4) แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 25 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.49/82.66
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6459 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.59
3. นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมเพลงสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลงอยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE	Effects of Using Song Activity to Promote English Listen-speaking Ability and Vocabulary Knowledge for Prathomsuksa 2 Students		
AUTHOR	Wirojn Param		
THESIS ADVISORS	Dr. Tepporn Lomarak	Major Advisor	
	Dr. Surachai Piyanukool	Co-advisors	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Learning Management
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop song activity for promoting speaking-listening ability and vocabulary knowledge to meet efficiency criteria set at 75/75; 2) to study the effectiveness index of grade 2 students learning by using song activity; 3) to compare the speaking - listening ability of grade 2 students before and after learning by using song activity; 4) to compare the students' vocabulary knowledge of grade 2 students before and after learning by using song activity; 5) to study the satisfaction of grade 2 students towards learning by using song activity. The samples were 32 Prathomsuksa 2 students at Theera School, selected by using cluster random sampling. The instruments used in this study were 1) 8 lesson plans using song activities; 2) 8 song activities; 3) listening – speaking ability test; 4) a vocabulary knowledge test; 5) the questionnaires for measuring the satisfaction of students learning by using song activities. The data were analyzed by using means, standard deviation, and dependent samples t-test.

The research results revealed as follows:

1. The lesson plans song activities of grade 2 students had the efficiency of 82.49/82
2. The lesson plans with song activities for grade 2 students had the effectiveness index at 0.6459 or 64.59 percent of learning progress.
3. The students' listening – speaking skills after learning were higher than before learning.

4. The students' vocabulary knowledge after learning were higher than before learning at the .01 level of statistical significance.

5. The satisfaction of grade 2 students towards learning with song activities was at the highest level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา และการให้คำปรึกษาในการทำวิจัยอย่างดี จาก รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาท เนืองเฉลิม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่เอื้ออำนวยประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือนางปองกมล แก้วคุณ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย 2 ห้วยคล้า (พหุมติเรกอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ นายพรชัย ว่องไว และนายบรรณ ช่อชู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธรีรา ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน การวิจัยเพื่อพัฒนาในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะครูอาจารย์โรงเรียนอนุบาลธรีรา ที่ได้เป็นกำลังใจ คอยให้ความร่วมมือ ตลอดจนให้การช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรม เพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบใจ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ความรัก บุญกวีและบูรพาจารย์ และครอบครัว เหล่าญาติพี่น้อง ตลอดจนผู้ให้ความรู้ ความอบอุ่น และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

วิโรจน์ ประรัมย์

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ).....	8
ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	12
ความรู้ด้านคำศัพท์.....	27
กิจกรรมเพลง.....	30
แผนการจัดการเรียนรู้.....	40
ประสิทธิภาพ.....	50
ค่าดัชนีประสิทธิผล.....	52
ความพึงพอใจ.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	77
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4 วิธีดำเนินการวิจัย	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	94
วิธีดำเนินการวิจัย.....	95
สรุปผลการวิจัย	97
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	116
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง.....	127
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการฟัง-พูด	138
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์	141
ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง.....	147
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	152
ภาคผนวก ช ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ	169
ภาคผนวก ญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	175
ประวัติย่อของผู้วิจัย	181

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ).....	8
ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	12
ความรู้ด้านคำศัพท์.....	27
กิจกรรมเพลง.....	30
แผนการจัดการเรียนรู้.....	40
ประสิทธิภาพ.....	50
ค่าดัชนีประสิทธิผล.....	52
ความพึงพอใจ.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	77
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4 วิธีดำเนินการวิจัย	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	94
วิธีดำเนินการวิจัย.....	95
สรุปผลการวิจัย	97
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	116
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง.....	127
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการฟัง-พูด	138
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์	141
ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง.....	147
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	152
ภาคผนวก ช ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ.....	169
ภาคผนวก ญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	175
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	181

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 รายละเอียดของเพลง เนื้อหา เวลาเรียน	70
3.2 แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest-posttest design.....	76
4.1 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถ ทางด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	86
4.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและรู้คำศัพท์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความสำคัญของการวิจัย.....	87
4.3 ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	88
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง.....	89
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง.....	89
4.6 ทดสอบสมมติฐานคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดย ใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	90
4.7 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index) ของการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมเพลงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	90
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง	91

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก อีกทั้งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่กำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงได้เข้ามามีบทบาทโดยมีการตกลงร่วมกันให้ใช้เป็นภาษากลางของกลุ่มประเทศอาเซียน ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องตื่นตัวในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก โดยจากสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าเด็กไทยยังไม่สามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษได้ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งที่ทุกโรงเรียนได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้อาจมีปัจจัยหลายประการ ทั้งด้านครูผู้สอน สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ รวมทั้งทัศนคติของเด็ก ซึ่งทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ประสบปัญหาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนพูดและฟังภาษาอังกฤษได้ และนำไปสู่ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความเพลิดเพลินในสิ่งที่อ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ โดยมีความคาดหวังว่า ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก : 220)

ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการจะได้มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษหลายครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบว่าความสำเร็จในการเรียนรู้และการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่นๆ สาเหตุที่สำคัญเนื่องมาจากสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยังไม่มีการส่งเสริม ให้มีการฝึกทักษะการฟังและการพูดเท่าที่ควร ยังคงเน้นการสอนด้านไวยากรณ์ จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่น่าสนใจและยังขาดสิ่งเร้าและแรงจูงใจในการเรียนด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก)

การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเน้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยทั่วไปถือได้ว่า เด็กยิ่งอายุน้อยเท่าใดจะเป็นผู้เรียนในลักษณะองค์รวม มากเท่านั้น กล่าวคือผู้เรียนที่อายุน้อยๆ จะตอบสนองต่อภาษาตามสิ่งที่ภาษาสื่อ หรือสิ่งที่เด็กสามารถสื่อได้ด้วยภาษาได้เร็วกว่าช่วงวัยอื่นๆ ซึ่งจะได้เปรียบในแง่ที่เป็นนักเรียนแบบที่ดี มักจะปล่อยตัวตามสบายไม่ซีอัย และพร้อมที่จะสนุกกับกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมให้ องค์ประกอบเหล่านี้ย่อมช่วยให้เกิดแรงจูงใจอย่างมาก ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สนุกเพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อ และกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่ดี ทั้งนี้ควรเริ่มพัฒนาภาษาอังกฤษตั้งแต่ยังเล็ก เพราะเด็กสามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจได้หลายภาษา สำหรับกิจกรรมที่จะสอนควรเป็นสิ่งที่ดึงดูด น่าสนใจ และสนุกสนาน

ฉะนั้น สิ่งที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนจะได้สามารถนำความรู้ทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นระดับเตรียมความพร้อม เพราะเด็กในวัยนี้จะเรียนรู้ภาษาได้ดี ผ่านการฝึกกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน โดยใช้ภาษาสื่อสารง่ายๆ ในระดับต้น เพื่อพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และในอนาคต เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพการงาน อาจมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น อาจจะต้องมีส่วนร่วมในการฟังเนื้อหาของการประชุม สัมมนา หรือมีส่วนร่วมในการพูดอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ทักษะการพูดและการฟัง ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในอนาคตด้วย ดังที่ สิริรัตน์ เรือนนุช (2552 : 40) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเป็นทักษะที่ควบคู่กับทักษะการฟัง การที่จะพูดได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษานั้น ต้องเริ่มจากการฝึกฝนการฟังเสียง เลียนแบบการออกเสียง และการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยใช้บทสนทนาซึ่งเป็นการพูด ผู้พูดสามารถพัฒนาการพูดอย่างอิสระ ซึ่ง รัตติกาล ชำนาญยา (2552 : 20) ได้กล่าวว่า การฟัง คือ ความสามารถในการนำสิ่งที่ได้ยิน

มาแปลความหมาย โดยใช้กระบวนการทางสมอง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2558 ซึ่งดำเนินการทดสอบโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.16 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 และ โรงเรียนอนุบาลธรีรา จังหวัดบุรีรัมย์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.70 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนด้านทักษะการฟังและการพูด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.55 ซึ่งจากคะแนนผลปรากฏว่าได้คะแนนมากพอสมควร แต่นักเรียนยังไม่สามารถฟัง-พูด เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เกิดจากนักเรียนขาดทักษะและมีโอกาสน้อยในการพูดสื่อสารในสถานการณ์จริงที่พบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับการประชุมสัมมนา ครั้งที่ 3 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษที่ตั้งเป้าหมายไว้ว่าผู้เรียนที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นจะต้องสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำ ประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลง เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การร้องเพลงและเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง เพื่อกระตุ้น และจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ ได้เรียนรู้ตามความต้องการตามธรรมชาติอย่างมีความสุขตามแนวคิดของ เรมซีและเบย์เลส (Ramsey & Bayless, 1980 : 148-149) กล่าวว่า การร้องเพลงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เด็กในวัยนี้ชอบร้องเพลง มีเพลงภาษาอังกฤษมากมายที่เด็กชอบ และร้องได้เองโดยไม่ต้องมีใครสอน เช่น เพลงอวยพรวันเกิด (Happy Birthday Song) ตามแนวคิดของ เฟรอบเบล เพลง คือความสุขในการเรียนรู้ตามธรรมชาติอย่างแท้จริงและมีความเหมาะสมที่จะนำเพลงเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กได้เป็นอย่างดี การนำแนวคิดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการนำธรรมชาติมาเป็นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ การนำเพลงเข้ามาพัฒนาความสามารถของเด็ก ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้รู้จักเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษก็จะเป็นเพียงการใช้คำศัพท์ง่ายๆ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทายเป็นภาษาอังกฤษ การรู้จักชื่อคน สัตว์ สิ่งของ หรือรู้จักพยัญชนะภาษาอังกฤษ ซึ่งเด็กจะได้รับความสนุกสนานและเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเพลงในลักษณะเรียนปนขับร้อง

มีงานวิจัยที่ค้นพบว่าคำศัพท์สามารถเรียนรู้ได้แบบไม่รู้ตัวจากการฟังเพลงและการฟังเรื่องเล่า (Eller, Papps & Brown. 1988.) ซึ่งเครเซน (Krashen.1989) ได้อธิบายในทฤษฎีตัวป้อน (Input Hypothesis) เกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์แบบไม่รู้ตัวว่า ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้เมื่อมีการใช้ องค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากตัวภาษา เช่น รูปภาพประกอบการแสดงท่าทางประกอบ ซึ่งสิ่งนี้ เครเซนได้หมายถึงตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible input) กล่าวคือตัวป้อนภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่สองได้ และจำนวนของตัวป้อนจะต้องเหมาะสมกับจำนวนของคำศัพท์ที่จะเรียนรู้ การที่เราเรียนคำศัพท์จากเรื่องได้ โดยไม่รู้ตัวก็เนื่องจากคำศัพท์ที่คุ้นเคยในเนื้อหาของเพลงได้ช่วยให้เข้าใจความหมายของศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้รูปภาพประกอบยังช่วยในกระบวนการฟังให้เข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยอีกด้วย (Bradsford & Johnson. 1972 ; Hudson. 1982)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนเกิด ความสนุกสนานกับการเรียน ไม่เคร่งเครียด เน้นความรู้ด้านคำศัพท์ และทักษะการฟัง – พูด ของนักเรียน เพราะว่าหากนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ก็จะทำให้มีความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง และนำมาซึ่ง การพูดต่อไป รวมทั้งคำนึงถึงความพร้อม ความสามารถ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการพัฒนาทักษะการฟัง – พูด และคำศัพท์ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการสื่อสารได้อย่าง คล่องแคล่ว ซึ่งนอกเหนือจากการศึกษาการใช้กิจกรรมเพลง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยยังได้สนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียน มีเจตคติอย่างไรหลังจากการเรียน การสอนในบรรยากาศที่เชื่อว่ามีผลดีต่อการรับรู้ภาษาของนักเรียนด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเพลงที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและ หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมุติฐานของการวิจัย

ความรู้ความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นอื่นๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพลง
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาความสามารถและความรู้คำศัพท์
4. เป็นแนวทางในการใช้กิจกรรมเพลงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะอื่นๆ
5. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษทักษะอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลธิดา ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียน 123 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลศิธา จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้เป็นคำศัพท์จากรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษา จำนวน 150 คำ เป็นหมวดคำศัพท์ พยัญชนะ การทักทาย คำคุณศัพท์ คำกริยา สิ่งของในชั้นเรียน ร่างกาย และสี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นำมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมด 8 แผนการจัดการเรียนรู้

4. ระยะเวลาทำการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง เดือน สิงหาคม 2559 สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมเพลง หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีทำนองและเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ซึ่งเพลงได้มาจากสื่อวีดิทัศน์ จาก Youtube เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์

ทักษะการฟัง – พูด หมายถึง รูปแบบการสื่อสารตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยการสนทนาถาม-ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเนื้อหาในกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร

ความรู้คำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับ การทักทาย คำคุณศัพท์ คำกริยา สิ่งของในชั้นเรียน ร่างกาย และสี ที่ได้มาจากเนื้อเพลง วัตถุประสงค์โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์

ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของสื่อที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น (E_1) คือ ประสิทธิภาพของคะแนนใบงาน คะแนนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และคะแนนพฤติกรรมในการเรียนรู้และ (E_2) คือ ประสิทธิภาพของคะแนนแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ได้จากการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเปรียบเทียบกับคะแนน ที่เพิ่มขึ้นจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน เมื่อเทียบกับความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนเต็ม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่มีต่อสิ่งต่างๆ มีความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นในสิ่งนั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกชอบใจที่นักเรียนแสดงออกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถประเมินเป็นคะแนนได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
3. ความรู้ด้านคำศัพท์
4. กิจกรรมเพลง
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ประสิทธิภาพ
7. ประสิทธิผล
8. ความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก : 1) กล่าวว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข : 3) กล่าวถึงคุณภาพผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเมื่อจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

2. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและ คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ใช้ประโยคคำเดียว (One word sentence) ประโยคเดียว (Simple sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ ที่ฟัง

2. ระบุดัชนีอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่ายๆ

ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับ เทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. ระบุดัชนีอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอีกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญ และได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

กับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม สามารถใช้ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในสังคมโลกปัจจุบันให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่สิ่งที่จำเป็นในขั้นแรกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น คือ ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไปนี้

ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การฝึกทักษะการฟังและการพูด จึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 53) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น เนื่องจากทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อเนื่องกันไป (สุจิตรา สวัสดิวัฒน์. 2539 : 57) ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

ทักษะการฟัง

1. ความหมายของทักษะการฟัง

นักภาษาศาสตร์ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของการฟัง ไว้ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2545 : 132) กล่าวว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อไป การฟังแยกออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี สามารถออกเสียงได้ถูกต้องและแยกความแตกต่างของเสียงต่างๆ ได้ ระดับที่สองเป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 : 151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับ

ความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนาระหว่างเพื่อน
ย่อมแตกต่างจาก การฟังประกาศในสนามบิน เป็นต้น

เชษฐมาศ วิลาวรรณ (2553 : 23) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า คือ กิจกรรมที่ต้องใช้
ความสนใจและความพยายามเพื่อที่จะได้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะ
รับรู้สิ่งที่ได้ยิน จับใจความ แปลความ พุคลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ และตีความ
ของสิ่งที่รับรู้ เข้าใจ และจดจำนำไปใช้ได้ ทั้งหมดนี้ต้องทำงานสัมพันธ์กันและการฟังจะต้องตั้งอยู่
บนฐานของขบวนการจิตภาษาศาสตร์ คือ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด
และภาษาท่าทางเพื่อให้บุคคลที่อยู่ในสังคมเข้าใจได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย

วารุณี ยะปาน (2556 : 70) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นกระบวนการ
ในการรับข้อมูลที่มีความหมาย ทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง การฟังจะมีประสิทธิภาพเมื่อ
ผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง ซึ่งต้องอาศัย
กระบวนการหลายอย่าง เช่น การรับสาร การแปลความ การประเมินและการโต้ตอบข้อความที่ได้
ได้ยิน ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษา

สุรชาติ นุรณศิริ (2558 : 17) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคือกระบวนการ
รับรู้สาร แล้ววิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมาย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ
ผู้ส่งสารนั้น ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสนิทสนมของทั้ง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังเช่นข้อความเดียวกัน
แต่ผู้ส่งสารมีความสนิทสนมต่างกัน ก็อาจตีความหมายของสารนั้นๆ ผิดเพี้ยนก็เป็นได้

ฮาซาน (Hasan, 2000 : 140) ให้ความหมายของการฟังว่า คือ ความสามารถที่จะบอก
และเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรออกมา คนที่มีความสามารถในการฟัง คือ คนที่สามารถทำนายได้ว่าผู้พูด
กำลังจะพูดอะไรต่อไป กล่าวคือจะเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ สามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อ
ความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้ จับประเด็นสำคัญแล้วมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เก็บใจความสำคัญไว้
ในความทรงจำ ซึ่งอาจจดบันทึกเพื่อช่วยจำ นอกจากนี้ยังต้องรู้ซึ่งถึงการใช้คำเชื่อมต่างๆ เพื่อที่จะ
สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวได้ทราบลักษณะการเน้นเสียงตามความนิยมของภาษาและสังคม รู้จัก
วินิจฉัยข้อมูลในขณะเดียวกันก็ต้องพิจารณาเจตคติและความสนใจของผู้พูดด้วย

บล็อก และอิสเรล (Block & Israel, 2004 : 154 - 155) ให้ความหมายของการฟังว่า
เป็นกระบวนการเปลี่ยนภาษาพูดให้เกิดความหมายขึ้นภายในใจ และเป็นการสร้างศูนย์กลาง
ของการสื่อสารให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

อันเดอร์วูด (Underwood, 2006 : 1) ให้ความหมายของการฟังว่า เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้
ความสนใจและความพยายามเพื่อให้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้น

ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อเพราะความหมายของประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นอาจมีความหมายหลายอย่าง ผู้ฟังต้องจำคำพูดและวิเคราะห์สิ่งอื่นๆ ที่ใช้เสนอข่าวสารนั้น

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง หมายถึง การรับสารหรือเสียงที่ได้ยินด้วยหูแล้วนำมาแปลความให้เกิดความหมายขึ้นภายในใจ แล้วสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้พูดได้ตรงตามจุดประสงค์ เพื่อที่จะได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

2. ความสำคัญของการฟัง

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะทางภาษาทักษะอื่น ๆ ต่อไป ดังที่มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ ดังเช่น

มอร์เลย์ (Morley. 1984 : 7) ได้กล่าวว่า การสื่อสารในชีวิตประจำวันเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ในแต่ละวันมนุษย์ใช้ทักษะการฟังถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ใช้ทักษะการพูดร้อยละ 25 การอ่านร้อยละ 15 และการเขียนร้อยละ 10 ซึ่งให้เห็นว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันคนเราใช้เวลาเฉลี่ยร้อยละ 50 ของเวลาทั้งหมดไปในการฟัง ทั้งนี้การฟังจะนำไปสู่ทักษะการพูด ถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะในการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้

คอฟฟ์ (Doff. 1991 : 198) กล่าวถึง ความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร เมื่อเข้าใจก็จะตระหนักว่าควรจะพูดตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกการฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

แมคโดนัลล์ (McDonell. 1992 : 58-59) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟังว่าเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และมีความสำคัญอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เขาวรัตน์ การพานิช และอังคณา ทองพูน (2543. 22-24) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะการรับสาร (Receptive skill) ซึ่งต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาพูด ทักษะการฟังต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทั้งในการเรียนภาษาแม่และภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักเรียน นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจขณะที่ฟังครูบรรยายและร่วมทำกิจกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน

กุศยา แสงเดช (2545 : 132) กล่าวถึงความสำคัญในการสอนทักษะการฟังว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป ได้แก่ การพูด การอ่านและการเขียน การฟังแยกออกได้ เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จัก

สังเกตและจับได้ว่าเสียงต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร ระดับที่สอง เป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยคการสนทนาและฟังเรื่องแล้วเข้าใจ

วารุณี ยะปาน (2556 : 71) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟังว่า ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นทักษะแรกในการรับรู้ภาษาของมนุษย์ มีบทบาทในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่นๆ และยังเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในทักษะอื่นๆ นอกจากนี้ ความสามารถในการฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการสื่อสารและเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่เกี่ยวกับความสำคัญของการฟัง ทำให้พอสรุปได้ว่าการฟังมีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด การอ่านและการเขียน และเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

3. องค์ประกอบในการฟัง

การฟังเป็นการรับรู้เสียงที่ได้ยิน แล้วเข้าใจความหมาย ซึ่งการที่จะสามารถฟังข้อความต่าง ๆ ได้เข้าใจนั้น จำเป็นต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ได้ยินและสามารถโต้ตอบกับคู่สนทนาได้ ดังที่มื่อนักการศึกษาและนักวิชาการ ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบในการฟังไว้ ดังเช่น

ซามูเอลล์ และคามิล (Samuels & Kamil. 1987 : 295-309) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังไว้ ดังนี้

1. ความสามารถด้านต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา ประกอบด้วยความสามารถด้านต่างๆ ดังนี้ ความสามารถในการจำคำศัพท์ได้ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ สามารถวิเคราะห์หลักไวยากรณ์ของภาษาที่ฟังได้ สามารถเข้าใจโครงสร้างของภาษาสามารถเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศและเข้าใจภาษาอ้างอิงความ

2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและความรู้กับประสบการณ์เดิมในลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว

3. การคำนึงถึงอิทธิพลของบริบท

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีการฟัง

5. ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง

6. แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง

แพร์รอต (Parrott. 1993 : 160-173) กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมและความรู้ของผู้ฟัง
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง
3. ตัวผู้ฟัง ได้แก่ ความคาดหวังและทัศนคติ

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่เกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบของการฟัง ทำให้พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการฟัง ประกอบไปด้วยความรู้ด้านภาษา ความรู้จากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ฟัง อิทธิพลของบริบทความสามารถในการใช้กลวิธีในการฟัง ความรู้ความเข้าใจ ภาษาท่าทาง รวมทั้งความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและทัศนคติของผู้ฟัง

4. การพัฒนาการฟัง

การพัฒนาทักษะการฟังมีความสำคัญ ดังที่ รอส (Rost. 1991 : 3-8) ได้กล่าวว่า ผู้ฟังต้องมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ดังนี้

4.1 ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่างๆ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้

4.2 ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ได้ฟัง

4.3 ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยินและนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

ทักษะทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและทักษะภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการฟังต่อไป

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2549 : 54) อธิบายว่า การพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง ดังนี้

1. ฝึกฟังการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ ข่าว รายการอื่น ๆ ทางโทรทัศน์หรือวิทยุ และใช้สถานการณ์ เหตุการณ์เรื่องราว สีหน้า ท่าทางของตัวละครหรือผู้พูดเป็นเครื่องช่วยในการทำความเข้าใจการสนทนาหรือการพูด

2. ในกรณีที่ผู้พูดใช้คำพูด คำศัพท์ สำนวนที่ไม่รู้จัก ควรพยายามเดา ความหมายของคำเหล่านั้นจากสถานการณ์ เรื่องราวที่เป็นอยู่ ภาษาท่าทางของคู่สนทนาและ ข้อความที่คำเหล่านั้นปรากฏอยู่

3. ในการสนทนาในเรื่องจีปาดะ ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องพยายามฟังคำทุกคำใน คู่ประโยคของคู่สนทนาซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับการฟังทาง โทรศัพท์ แทนที่จะทำเช่นนั้นอาจ มุ่งความสนใจไปที่คำที่ผู้พูดเน้นเสียง หรือออกเสียงดังกว่าคำอื่นในประโยคสนทนา ซึ่งมักจะเป็น คำที่มีความสำคัญในข้อความนั้น

เชษฐมาส วิลาวรรณ (2553 : 26) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้วิจัยมีบทบาทในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้วิจัยจะต้องจัดกิจกรรมการฟังที่มีความหมาย และน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนปรารถนาที่จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้นเพื่อ พัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

ทิตติยา อินทล่อม (2558 : 16) กล่าวว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมี บทบาทมากในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรง ตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับ ความสามารถของนักเรียน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เดือนนภา ทองมาก (2558 : 19) ได้สรุปว่านักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาการฟังของนักเรียน ผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมการฟังและ สื่อการสอน ตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง ทำให้พอสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการฟังที่มีความหมาย เลือกเนื้อหาที่ ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนปรารถนาที่ จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้น เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการฟังของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. จุดมุ่งหมายของการฟัง

การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายจะทำให้การฟังเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งนักการศึกษา ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังไว้ ดังเช่น

ฮาร์เมอร์ (Harmer : 1991) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟัง เป็นการยืนยัน ความคาดหวังที่ผู้ฟังตั้งไว้ก่อนการฟังว่า

1. เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจและต้องการฟัง

2. เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร
3. เพื่อเก็บข้อมูลทั่วไป เช่น การฟังข่าว โฆษณา
4. เพื่อเก็บข้อมูลไว้ใช้ในโอกาสอื่น
5. เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟัง

เฮลเกสเซน และบราวน์ (Helgesen & Brown : 1995) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการฟังไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การฟังเพื่อทราบเนื้อหาโดยรวม (Listening for the gist หรือ Listening for the main idea)
2. การฟังเพื่อทราบข้อมูลเฉพาะ (Listening for specific information หรือ listening for details)
3. การฟังเพื่อสรุปถึงสถานการณ์แวดล้อม (Listening between line หรือ Understanding inference)

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการฟัง ทำให้พอสรุปได้ว่าการฟังจะเกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของผู้ฟังว่าฟังเพื่ออะไร ซึ่งอาจฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ทำให้เกิดความสุขหรือเพื่อให้ได้ความรู้ และนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันหรืออาจมี จุดมุ่งหมายหลากหลายประการ ดังนั้นการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายสามารถคาดการณ์คาดเดาความหมายจากบริบท จึงทำให้สามารถเก็บข้อมูลเฉพาะได้ และยังสามารถจับใจความสำคัญได้อีกด้วย จึงทำให้เกิดการสื่อสารและประโยชน์สูงสุด

6. กิจกรรมการสอนฟัง

การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้เสนอแนะกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง ดังนี้

ฟินอคเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro & Brumfit, 1983 : 138-139) ได้เสนอแนะ

1. กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง ดังเช่น ให้ฟังคำสั่งจากครู เช่น ฟังการถามคำถาม การบอกแนวทางในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนร่วมห้องถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละครหรือการสนทนา

หรือปาฐกถา

4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง

5. ให้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำเพื่อใช้สำหรับการสอน

6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างประเทศที่อยู่ในชุมชน

7. ให้ร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้

ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

สมยศ เม่นแย้ม (2543 : 64) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนฟัง ดังนี้

1. ฟังและทำตาม (Follow the direction)
2. ฟังและพูดตาม (Listen and repeat)
3. ฟังและตอบคำถาม (Listen and answer)
4. ฟังแล้ววาดภาพ (Listen and draw)
5. ฟังและเขียน (Listen and write)
6. ฟังแล้วร้องเพลง (Listen and sing a song)
7. ฟังแล้วเดาความหมายจากเสียงหรือทายเหตุการณ์ (Listen and guess)

จากคำกล่าวนักการศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมการฟังดังกล่าว ทำให้พอสรุปได้ว่า กิจกรรมการฟังมีหลายกิจกรรมด้วยกันตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกใช้กิจกรรม การเรียนการสอนขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่จะ ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสาร ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการฟังที่หลากหลายเพื่อให้ บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงการให้นักเรียน ฝึกทักษะการฟังบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการฟังและส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การพูดการอ่านและการเขียนต่อไป

7. การทดสอบความสามารถในการฟัง

การทดสอบความสามารถในการฟังเป็นวิธีที่ทำให้รู้ถึงความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้จากครูผู้สอน รวมถึงยังสามารถบอกถึงประสิทธิภาพ ของตัวผู้สอนด้วย ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการทดสอบความสามารถ ในการฟัง ดังเช่น

อัญญา วงศ์โสธร (2538 : 126-127) ได้อธิบายว่า การทดสอบการฟังสามารถทำได้ ทั้งที่หน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวม โดยอาศัยโครงสร้างความรู้ของนักเรียนซึ่ง การทดสอบการฟังอาจวัดโดยบททดสอบการฟัง และเขียนคำตอบหรือพูดบอกเป็นคำ วลีและ

ข้อความ โดยเกณฑ์การประเมินการฟังควรเป็นไปตามรูปแบบการตีความ การสังเกตเกี่ยวกับกิริยาอาการสีหน้าท่าทาง วัตถุประสงค์ของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สีลาภาษาที่ใช้ ถ้าเป็นการฟังไม่ใช่แบบตัวต่อตัว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย เป็นต้น ก็ควรเพิ่มเกณฑ์การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความที่พูดว่าเป็นโวหารประเภทใด นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินอาจเป็นไปตามเนื้อหาที่เป็นภาษาทั่วไปหรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เช่น การฟังบรรยายทางวิชาการหรือการฟังด้านวิชาชีพ เป็นต้น

อ้อย แซ่ฮอ (2550) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินทักษะการฟังว่าควรเป็นไปตามรูปแบบการฟัง เช่น ถ้าการฟังเป็นแบบตัวต่อตัวในการสนทนา ควรใช้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถในการจับใจความ ตีความ การสังเกตเกี่ยวกับกิริยาอาการ วัตถุประสงค์ของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สถานภาพของผู้พูด สีลาภาษาที่ใช้

กันยรัตน์ เฟิงสา (2553 : 21) กล่าวว่าเกณฑ์การประเมินทักษะการฟังต้องเป็นไปตามรูปแบบของการฟัง โดยต้องเลือกข้อความเลือกชนิดของแบบทดสอบให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการทดสอบ กำหนดเนื้อหาที่จะออกข้อสอบ กำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบดังนั้นผู้สอนจึงควรเลือกวิธีประเมินผลการฟังให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียนและควรใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการฟังให้เหมาะสม

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่เกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการฟัง ทำให้พอสรุปได้ว่า เกณฑ์การทดสอบความสามารถในการฟังต้องเป็นไปตามรูปแบบของการฟังตามโครงสร้างความรู้ของนักเรียน การทดสอบความสามารถในการฟังมีหลากหลายวิธี ดังนั้นผู้สอนควรเลือกวิธีการทดสอบความสามารถที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน จึงควรเลือกใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการฟังให้เหมาะสม

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของทักษะการพูด

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การพูด หมายถึง การสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหนและอย่างไร ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ครูต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมิใช่ข้อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อย่างเดียว (Jonson & Morrow, 1981 : 77) ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้อย่างหลากหลาย ดังเช่น

เตือนใจ เฉลิมกิจ (2545 : 57) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่สอนยาก เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่างๆ ของภาษาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการสื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษา เป็นต้น

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550 : 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

กันยารัตน์ เฟิงสา (2553 : 22) กล่าวไว้ว่า การพูดหมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องใช้พฤติกรรม การแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ฮาดี๊ะ ดินามอ (2553 : 47) กล่าวไว้ว่า การพูด คือ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง ภาษาและอากัปกริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ให้เกิดความเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้พูดผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

สุภาวดี ชันบุญ (2556 : 25) ได้สรุปไว้ว่า ทักษะการพูด คือ การแสดงออกโดยใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้พูด ทั้งนี้ในการพูด ผู้พูดจะต้องรู้จักเลือกภาษาและกิริยาท่าทางประกอบการพูดที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ และการมีทักษะการพูดภาษาต่างประเทศในเบื้องต้น ผู้พูดจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษานั้น รวมทั้งสามารถกล่าวถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายเป็นภาษานั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับได้ตามลำดับ

สรุปได้ว่าทักษะการพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้พูด การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องและเหมาะสมด้วย

1. ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

กุศยา แสงเดช (2548 : 136) ได้กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1. จัดบรรยากาศห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษาและครูผู้สอนใช้การแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (Classroom english expressions) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุดควรแก้ไขเฉพาะในขั้นการนำเสนอ ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา แต่ถ้าเป็นขั้นฝึก ที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น
4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น
7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูล ได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก
8. ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน
9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สูตร ไชยรัตน์ (2548 : 13) สรุปได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนทักษะการพูดมีดังนี้

1. ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อนๆ ในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสั่งต่างๆ ได้
6. หารายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้ และเตรียมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมทางภาษาต่างๆ
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็น
10. ให้ฝึกฝนการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดนั้น ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและมีโอกาสใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุด เน้นบรรยากาศการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ไม่ก่อให้เกิดความเครียดและในขณะที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาด้วย

2. การพัฒนาทักษะการพูด

การพัฒนาการพูด มีนักการศึกษาสรุปไว้ ดังนี้

เฉลิม ดาวเรือง (2539 : 15-18) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องดำเนินไปในลักษณะดังนี้

1. การสร้างความเคยชิน เช่น ทุกครั้งเมื่อเข้าชั้นเรียนครูทักทายสนทนาด้วยภาษาอังกฤษง่ายๆ ให้นักเรียนสามารถโต้ตอบได้ นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก หรือการใช้คำสั่งง่ายๆ เป็นภาษาอังกฤษกับนักเรียน หรือการใช้กลุ่มคำที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับภาษาและรู้จักภาษาอย่างสุภาพ

2. การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กและเลือกกิจกรรมการสอนที่ดึงดูดความสนใจ เช่น การใช้เกมทางภาษา การใช้เพลง การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ

3. สร้างความมั่นใจ ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตั้งแต่ก้าวแรกที่ครูเข้าชั้นเรียนด้วยท่าทาง น้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและศรัทธา ครูต้องสร้างความเป็นกันเองกับเด็ก การให้คำชมเชย ให้กำลังใจ หลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งครัด นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดี ต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและเชื่อมั่นในตนเอง

บายน์ (Byrne, 1999 : 10 -11) กล่าวว่า ทักษะการพูดจำเป็นต้องฝึกอย่างน้อย 2 ด้าน คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษาได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์ รวมถึงคำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องของความถูกต้อง และความคล่องแคล่ว ดังนั้นในการสอนครูจึงต้องมีหน้าที่ในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพูด โดยการให้แบบฝึกหัดที่เหมาะสมมาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการพูดนั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนก่อนว่ามีความรู้ ความสามารถในการฟัง และทักษะในการพูดในระดับใด ในการสอนไม่ควรทำให้ผู้เรียนมีความเครียดและเบื่อหน่ายในบทเรียนและเนื้อหาที่เรียน ควรทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน อยากรู้ อยากเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงจะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

4. การวัดและการประเมินผลทักษะการพูด

การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดมีนักการศึกษาไทยสรุปไว้ดังนี้

กาญจนา ปรามพาล (2530 : 13) ได้สรุปการวัดความสามารถในการพูดไว้ 3 ประการ คือ

1. การพูดคุย
2. การสัมภาษณ์
3. การแสดงบทบาทสมมติ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 68 – 70) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการพูดของผู้เรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากัน

1.2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่

ประจำ

1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์

1.4 มีความล่งเลในการพูดบางครั้งบางครา มีตะกุกตะกักบ้าง เพราะพูด
ประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ

1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยั้งรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณา
จากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย

2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆ หรือคำเดี่ยวๆ

2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือบางวลี

2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple sentences) ที่สั้น ๆ

2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่

2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร

3.1 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย

3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก

3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง

3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร

3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนใหญ่

3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย

4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก

4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้าน โครงสร้างภาษาอยู่มาก

4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้าน โครงสร้างทางภาษาอยู่มาก

4.5 คำพูดถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และมีปัญหาด้าน โครงสร้างน้อยมาก

4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด

5. สำเนียง

- 5.1 ออกเสียงผิด ๆ จนฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง
- 5.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้งและลงเสียงหนักผิดที่ทำให้เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำบ่อยๆ ผู้ฟังจึงจะเข้าใจ
- 5.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบางครั้ง ทำให้เข้าใจผิดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์
- 5.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง และออกเสียงผิดบางครั้งแต่ก็ยังเข้าใจได้
- 5.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- 5.6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงไทยเลย

6. ความพยายามในการสื่อสาร

- 6.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ
- 6.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น
- 6.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังไม่แสดงความไม่สนใจ
- 6.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า
- 6.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วย
- 6.6 ผู้เรียนพยายามพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ภาษาพูดและท่าทางเพื่อ

การแสดงออก

ฟินอคเชียโรและซาโก (Finocchiaro & Sako.1993) มีแนวคิดที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการทดสอบทักษะการพูด ดังนี้

1. พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนที่ละประโยค อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ หรือพูดตามสิ่งที่ได้ยินจากวิทยุเทป
2. พูดบรรยายภาพ หรือวัตถุโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษาที่เตรียมมา
3. พูดบรรยายเรื่องราวในภาพชุด
4. พูดตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้โดยอาจเลือกจากหลาย ๆ หัวข้อ
5. ให้ผู้เรียนไปสัมภาษณ์เพื่อน โดยพยายามถามข้อมูลให้ได้มากที่สุด

แล้วนำมารายงานผู้สอน

6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุด จากผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้สอน) แล้วจดบันทึกไว้

กล่าวโดยสรุปการวัดและประเมินผลทักษะการพูด มีหลายแนวทางดังนี้

1. การอธิบายรูปภาพ
2. การสนทนาเป็นคู่ ๆ โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์ให้
3. การสำรวจกิจกรรมที่ทำและรายงานผล
4. การสัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้
5. การบรรยายเรื่องราว โดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจากประสบการณ์จริง
6. การแสดงบทบาทสมมติ

สรุปได้ว่าทักษะการฟัง – การพูด คือ รูปแบบการสื่อสารตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จะมีการถาม-ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเนื้อหาในกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร

การที่ผู้พูดสามารถถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูด โดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้นๆ เพื่อสื่อความหมายให้คู่สนทนาเข้าใจและบรรลุจุดมุ่งหมาย โดยผู้พูดยังเป็นผู้รับฟังในเวลาเดียวกันด้วย และสามารถโต้ตอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการประเมินความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด ของนักเรียนสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การประเมินการฟังและการพูดของนักเรียนโดยปรับจากเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง – พูด ของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 67 - 70) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพและระดับความสามารถของนักเรียนซึ่งอยู่ในระดับประถมศึกษา

ประเด็นต่อไปที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนานักเรียนจากการใช้กิจกรรมเพลง คือพัฒนาความรู้ความสามารถในเรื่องคำศัพท์ ซึ่งจะได้อธิบายในหัวข้อต่อไป

ความรู้ด้านคำศัพท์

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งสิ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ใช้เพื่อสื่อความ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และความสามารถด้านคำศัพท์ของบุคคลๆ หนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ในการเรียนการสอนบทเรียนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีพัฒนาการในสิ่งที่เรียนอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้

ความหมายของคำศัพท์

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 128) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ คือ หน่วยเสียงหลายๆ หน่วยเสียง มารวมกันเป็นข้อมูลที่มีรวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร คำศัพท์คำหนึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ และความหมาย

รัตติกาล ชำนาญยา (2552 : 27) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำทุกคำที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความหมายที่แสดงถึงความรู้ ความคิด ตลอดจนถึงสิ่งของหรือลักษณะอาการต่างๆ และความหมายของคำศัพท์นั้นก็เป็นที่เข้าใจกันได้เฉพาะในกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันในทางใดทางหนึ่ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 248) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ที่มีความหมายในตัวเอง

สุภาวดี ชันบุญ (2556 : 34) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำ กลุ่มเสียง ซึ่งมีความหมายที่แน่นอน ที่บอกให้รู้ว่า เป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ หรืออาจเป็นอาการหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คำศัพท์ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหากพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์อยู่เสมอ ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

ความสำคัญของคำศัพท์

ในปัจจุบันความสำคัญของคำศัพท์ในการเรียนภาษามีมากขึ้น เนเยน (Neyen. 2003) ได้กล่าวว่าคำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการเรียนภาษา โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเนื่องจากนำไปสู่การพัฒนาทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ยิ่งกว่านั้น ครูส่วนใหญ่ต่างก็เห็นด้วยว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเรียนการสอน เพราะถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเก่งด้านหลักไวยากรณ์ แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์ ก็ไม่สามารถทำให้การสื่อสารมีความหมายได้ นอกจากนี้ ฮันท์ (Hunt. 1998) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนคำศัพท์ว่า การใช้คำศัพท์แบบผิดๆ สร้างความเสียหายในการสื่อสารมากกว่าการใช้ผิดไวยากรณ์ ดังนั้นการที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ดี ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างเพียงพอ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง

ฮาร์มัน (Harmon. 1998 : 518) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มากจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยกว่า และการมีความรู้ด้านคำศัพท์

อยู่ในวงจำกัดเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

สรุปได้ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย คำคุณศัพท์ คำกริยา สิ่งของในชั้นเรียน ร่างกาย และสี ที่ได้มาจากเนื้อเพลง วัตถุประสงค์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการสอนคำศัพท์

สมยศ เม่นแถม (2545 : 21) ได้เสนอและแนะนำการสอนศัพท์ต้องทำให้น่าสนใจและสนุก (Fun & Interesting) ควรมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูเสนอรูปภาพ วัสดุทำทางหรือคำอธิบาย
2. ครูพูด (ออกเสียง) 4-6 ครั้ง นักเรียนฟังและดูปากครู
3. ครูพูด นักเรียนพูดตาม อาจจะออกเสียงทั้งชั้นและไล่เดี่ยว
4. ครูแต่งประโยคคำที่สอนนั้น นักเรียนฟังก่อนพูดตาม 2-3 ครั้ง
5. ครูเขียนคำศัพท์ บนกระดานดำ นักเรียนสะกดตามไปด้วยและนักเรียนเขียนคำ

ประโยคในสมุด

6. ทบทวนขั้นตอนจากขั้นที่ 1-5 อีกครั้ง
7. ทดสอบการใช้การออกเสียงความเข้าใจคำศัพท์ ที่สอนข้อสังเกตมีคำแนะนำว่า

ในบทเรียนหนึ่งไม่ควรสอนคำใหม่เกินกว่า 4-5 คำ

ประทีป เสริมสำราญ (2547 : 27) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกการเขียนสะกดคำดังนี้

1. ผู้สอนต้องเปิด โอกาสให้ผู้เรียนฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่คุ้นเคยแล้วจากการฟัง พูด หรือ การเล่นเกมการสอน

2. การควบคุมการเขียนให้น้อยลง ไม่เร่งรัดกับการเขียนของผู้เรียนมากเกินไป

พินนอคเชียวโร (Finocchiano.1979 : 46) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. เด็กในระยะเริ่มต้น ควรได้รับการออกเสียงที่ถูกต้องและสามารถเรียนคำที่เป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง

2. ทบทวนคำศัพท์เก่าเมื่อพบในโครงสร้างประโยคใหม่

3. คำศัพท์ที่เด็กสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวทั้งหมด

4. คำศัพท์ที่เด็กเรียนควรเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการ

5. ในบทสนทนาควรมีคำที่เด็กได้ฝึกทั้งเป็นผู้พูดและผู้ฟัง

6. สิ่งที่สำคัญในการเลือกคำศัพท์ คือ คำศัพท์ใหม่ใกล้เคียง สามารถมองเห็น

สัมผัสได้

ริเวอร์ (River. 1980 : 245 – 255) กล่าวว่า ผู้เรียนควร ได้มีการฝึกการเขียนและฝึกอย่างมีระบบผ่าน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการเขียนแบบทบทวนความจำจากสิ่งที่เรียนแล้ว
2. การเขียนจากความจำ (Reproduction) เป็นการเขียนแบบที่ผู้เรียนจะต้องเขียนจากสิ่งที่เขาจำได้ อาจเป็นจากการอ่าน การเขียนตามคำบอก หรือการเขียนบรรยายภาพ
3. การผสมผสานใหม่ (Recombination) การเขียนแบบที่ผู้เรียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เกิดจากการฟังการอ่าน แต่จะยุ่งยากขึ้นไปในการใช้รูปแบบต่างๆ ของโครงสร้างจากการศึกษาขั้นตอนในการสอนคำศัพท์อาจกล่าวโดยสรุปไว้ว่า ขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ให้ได้ผล ควรมีขั้นตอน ดังนี้

1. ครูเสนอรูปภาพของจริงที่สื่อความหมายได้ตรงกับคำที่จะสอนหรือคำอธิบาย
 2. ครูออกเสียง 4-6 ครั้งให้นักเรียนฟัง
 3. นักเรียนพูดตาม ทั้งชั้น / รายกลุ่ม หรือรายบุคคล
 4. ครูพูดประโยคโดยใช้คำที่สอนนั้น นักเรียนฟังก่อนพูดตาม 2-3 ครั้ง
 5. ครูเขียนคำบนกระดานให้นักเรียนสะกดตามไปด้วยและนักเรียนเขียนคำในสมุด
 6. ทดสอบการออกเสียง ความเข้าใจคำศัพท์ที่สอน
- ประเด็นต่อไปที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์คือพัฒนาด้านกิจกรรมเพลง ซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

กิจกรรมเพลง

การร้องเพลงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็กชอบ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน การสอนร้องเพลงภาษาอังกฤษ ช่วยให้เด็กได้รู้จักการออกเสียง สระ พยัญชนะ การเน้น เสียง คำศัพท์และโครงสร้างของประโยค นอกจากเพลงในหนังสือ หรือคู่มือครูแล้ว ครูอาจนำเพลงจากภาพยนตร์ แผ่นซีดีเพลง หรือเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมมาใช้สอนเด็กได้ ในการสอนเพลงควรให้นักเรียนทำท่าทางประกอบเพลงไปด้วย

ความหมายของเพลง

มีนักการศึกษาให้ความหมายของเพลงไว้หลายท่าน ดังนี้

สิริรัตน์ เรือนนุช (2552 : 6) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลง ไว้ว่า คือ กระบวนการนำเพลงมาใช้ในจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ความสามารถในการฟัง-การพูด ใช้ในการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย สนุกสนานและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้น ดังนี้ 1. ก่อนการฟัง-พูด 2. ระหว่างการฟัง-พูด และ 3. หลังการฟัง-พูด

วารุณี ะปาน (2556 : 7-8) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกมไว้ว่า หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เพลงและเกม สื่อความหมายในการฟัง การพูด ทำให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลินนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน และยังสร้างแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนและทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นนำเสนอ 3) ขั้นฝึก และ 4) ขั้นการใช้ภาษา

ทัศนีย์ จันทร์ (2556 : 5-6) ได้ให้ความหมายของการสอนด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเพลงไว้ว่า หมายถึง วิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพลงและการแสดงท่าทางประกอบเพลงเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารความสามารถในการฟัง-การพูด ซึ่งเป็นกิจกรรมเพลงที่มีเนื้อหาสั้น ๆ เกี่ยวกับสัตว์ ธรรมชาติ ตัวเลข ร่างกายและสี ที่นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ สำนวน ประโยคที่ได้เรียนมาแล้วมาใช้ในการฟัง-พูดเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน 2) การเสนอเนื้อหา 3) การฝึก และ 4) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 258) ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลงหมายถึง ตำนียง ขับร้อง ทำนองดนตรี

สรุปได้ว่า กิจกรรมเพลง หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีทำนองและเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์

ความสำคัญของกิจกรรมเพลง

นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านให้ความสำคัญของเพลงไว้ว่า เพลงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการสอนภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนชอบร้องเพลงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว การร้องเพลงทำให้

ผู้เรียนได้เปลี่ยนอิริยาบถ ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวา บทเพลงที่นำมาฝึกนั้นจะช่วยเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูควรจะเรียนรู้วิธีการหรือเทคนิคการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน เพราะถ้าครูสามารถเตรียมบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางภาษาพร้อมกับความสนุกสนานไปด้วย

สิริกัญญา ขวัญสำราญ (2543 : 52) ได้กล่าวถึงโลกของคนตรีไว้ว่า “โลกของคนตรีเป็นโลกที่บริสุทธิ์ เต็มไปด้วยความฝัน ขณะที่เรายู่กับคนตรีเราจะรู้สึกเหมือนหลุดออกไปจากโลกอันสับสนวุ่นวายทั้งปวง” นอกจากคนตรีจะเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์สูงและสงบทางใจแล้ว คนตรียังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มนุษย์เกิดสุนทรียภาพทางอารมณ์ ทำให้จิตใจเราเบิกบาน เป็นเครื่องมือช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจากการทำงานและงานเขียน ทำให้มนุษย์มีความสุขมากขึ้นในการดำรงชีวิต ความสำคัญของคนตรีนี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปทุกชาติทุกภาษาและทุกวงการ

อริยะ สุพรรณเกษัช (2546 : 18) กล่าวถึงการจัดระบบการศึกษาในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการสอนหรือหลักสูตรส่วนใหญ่มักจะมุ่งไปในการพัฒนาสมองซีกซ้าย โดยเด็กต้องท่องจำ คัดเลข เรียนรู้ทางภาษา ระเบียบ กฎเกณฑ์ การวิเคราะห์ข้อมูล อันเป็นหน้าที่ของสมองซีกซ้ายทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่เด็กในวันนี้ควรจะได้รับ การกระตุ้นให้สมองซีกขวาได้พัฒนาอย่างเต็มที่ โดยการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิดจินตนาการของเด็ก โดยการพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก ไปพร้อมกัน และเท่าเทียมกัน โดยให้มีการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาจากระบบที่เป็นอยู่ เป็นระบบที่ให้เกิดมีอิสระในการคิด การหาคำตอบมากขึ้น การพัฒนาสมองซีกขวาอาจทำได้โดยการสอนให้เด็กได้มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับจินตนาการ เช่น การเล่านิทาน การแสดงละคร การเล่นเกม การเล่นกีฬา คนตรีและศิลปะ ตลอดจนการฝึกสมาธิประกอบกับเสียงดนตรี เสียงเพลงที่คัดเลือกไว้อย่างเหมาะสมก็จะ เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจกับการพัฒนาสมองเด็ก

จากความสำคัญกิจกรรมเพลงดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพลงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง การนำกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษา ไม่เพียงแต่ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ยังได้รับความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ การออกเสียงความมั่นใจ รวมถึงเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอีกด้วย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพลง

ในการสอนภาษาอังกฤษนั้นสิ่งที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึง คือ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ควรจัดให้การเรียนการสอนเกิดความสอดคล้องกับความสนใจ จูงใจและความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของผู้เรียน ต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุไปตาม

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึง หลักการ แนวคิด และ ทฤษฎีที่ครูควรนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพลงที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligence) ของการ์ดเนอร์ (Gardner. 1983) ทฤษฎีภาษาที่สองของ เครเชน (Krashen, 1995) และทฤษฎี การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language) ของ ฟรีแมน (Freeman. 1992)

ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligence)

การ์ดเนอร์ (Gardner. 1983) กล่าวถึงพหุปัญญา หรือ MI ว่าคือ ความสามารถของ มนุษย์ในการแก้ปัญหา ซึ่งการ์ดเนอร์ ได้จำแนกความสามารถทางปัญญาของมนุษย์ออกเป็น 8 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการใช้ด้านภาษา
2. ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์
3. ความสามารถทางภาพมิติสัมพันธ์
4. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อและการเคลื่อนไหว
5. ความสามารถทางด้านดนตรี
6. ความสามารถทางด้านสังคมความเข้าใจผู้อื่น
7. ความสามารถในการเข้าใจตนเอง
8. ความสามารถในการเข้าใจสภาพธรรมชาติ

ทฤษฎีพหุปัญญาเป็นทฤษฎีที่สนับสนุนเรื่องการใช้ดนตรีในการเรียนภาษาที่สอง ซึ่ง การ์ดเนอร์ ได้พูดถึงความสามารถทางปัญญา 8 ด้านของมนุษย์ และมีงานวิจัยเกี่ยวกับสมองของ มนุษย์ได้กล่าวถึงความสามารถทางปัญญาเหล่านี้มีรากฐานทางชีววิทยาและทางวัฒนธรรม คือ มีเซลล์สมองคอยควบคุมและเป็นฐานรองรับ ถ้าผู้ป่วยได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง บางส่วนก็จะมีผลต่อพหุปัญญาจากนั้นวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางสังคม ก็เป็นปัจจัย สำคัญในการพัฒนาพหุปัญญาอีกด้วย การ์ดเนอร์เชื่อว่าเป็นความรับผิดชอบขององค์การศึกษาที่จะ ฝึกฝนความสามารถทางปัญญาเหล่านี้ให้แก่ผู้เรียน นักการศึกษาจำเป็นที่จะต้องรู้ว่า โรงเรียน ส่วนมากเน้นการพัฒนาความสามารถทางปัญญาเพียง 2 ด้าน คือ ปัญญาด้านภาษา และปัญญา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นมุมมองที่แคบ เพราะมนุษย์มีความสามารถทางปัญญามากมาย ดังนั้น โรงเรียนจึงควรตระหนักในเรื่องของความสามารถทางปัญญาของผู้เรียน ถึงแม้ว่าเป็นไป ไม่ได้ที่ผู้สอนจะฝึกฝนความสามารถทางปัญญาทั้งหมดได้ในเวลาเดียวกัน แต่ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ วิธีการที่หลากหลายในการที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้ดีกว่าที่ผ่านมา (Campbell, Campbell & Dickinson. 1996) การใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการสอนภาษาที่สอง

เป็นไปตามหลักทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ เพราะดนตรีสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้หลายทาง เช่น ผู้เรียนสามารถฟังดนตรีขณะที่เขียนบทความในเรื่องของทักษะการสื่อสาร อาจจะทำให้ให้นักเรียนได้ฟังดนตรีคลาสสิกหรือดนตรีแจ๊สในการที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ อาจจะทำให้ผู้เรียนได้ฟังนิทานเพลงขณะที่ผู้สอนจัดรูปภาพประกอบตาม หรืออาจจะทำให้ผู้เรียนร้องเพลงที่เนื้อเพลงประกอบด้วยโครงสร้างทางภาษา จะเห็นได้ว่าดนตรีสามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งการนำกิจกรรมเพลงหรือดนตรีเพลงหรือดนตรีที่สอดคล้องกับเนื้อหา บทเรียน และทักษะที่ต้องเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี มีความมั่นใจในการเรียน และยังช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางด้านดนตรีอีกด้วย ยิ่งกว่านั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถทางดนตรีอยู่แล้ว ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมเพลงในการเรียนการสอน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง นั่นคือสมมติฐานเกี่ยวกับตัวป้อน (The input hypothesis) เครเชน และเทอร์เรล (Krashen & Terrell, 1995) ได้กล่าวถึงสมมติฐานเกี่ยวกับตัวป้อน สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองเรียนรู้ภาษาจากข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ข้อมูลดังกล่าวอาจได้มากจากการฟังหรือการอ่านและต้องเป็นข้อมูลที่มีความหมายในด้านเนื้อหา ไม่ใช่เป็นเพียงกฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษาเท่านั้น จะต้องเป็นข้อมูลที่นำเสนอใจเกี่ยวข้องกับผู้เรียน และข้อมูลที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้นได้นั้น ควรเป็นข้อมูลที่ใช้ภาษาในระดับสูงกว่าระดับความรู้ภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่เดิมเล็กน้อยอาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยก้าวจากระดับ I หรือระดับความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่ในปัจจุบัน ไปสู่ระดับ $i + 1$ หรือระดับความรู้ภาษาที่เหนือว่าระดับความรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนมีอยู่ในปัจจุบันหนึ่งขั้น โดยใช้บริบทและข้อมูลนอกเหนือตัวภาษาเข้าช่วยเพื่อทำความเข้าใจ ดังนั้น เมื่อการสื่อสารได้ดำเนินไปจนกระทั่งผู้เรียนได้รับข้อมูลที่เข้าใจ ได้อย่างเพียงพอแล้ว ข้อมูลในลักษณะก็จะเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งเรียกข้อมูลลักษณะ $i + 1$ “Roughly tuned input”

เนื่องจากข้อมูลที่เข้าใจได้มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนควรตระหนักในการให้ข้อมูลที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน โดยการปรับระดับความยากง่ายของภาษาให้อยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้นได้อย่างเพียงพอ จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี งานวิจัยของสวีน (Swain, 1985 ; cited in Ellis, 1995) เกี่ยวกับสมมติฐานตัวส่งออกที่เข้าใจได้ (Comprehensible output hypothesis) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิด การเรียนรู้ภาษาที่สองของ เครเชนและเทอร์เรล (Krashen & Terrell, 1995 : 59 - 60) กล่าวคือ ตัวส่งออกที่เข้าใจได้สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาเมื่อผู้เรียนถูกผลักดันให้ผลิตภาษาออกมาอย่าง

ระมัดระวัง สามารถพูดติดต่อกันเป็นเรื่องราวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อประสบความสำเร็จในการสื่อสารความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ทั้งนี้เนื่องจากตัวส่งออกจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้มุ่งความสนใจไปยังวิถีทางของการแสดงคำพูด โดยย้ายความสนใจจากกระบวนการเกี่ยวกับความหมายของคำ (Semantic) ไปยังความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค การซ่อมแซมความล้มเหลวใน การสนทนายังนำไปสู่รูปแบบการเจรจาอย่างสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ทฤษฎีของ เครเชน (Krashen's five hypotheses) ที่รู้จักกันดี คือ ทฤษฎีการรับข้อมูลทางภาษา (Input hypothesis) และทฤษฎีแรงด้านความรู้สึก (Affective filter hypothesis) ซึ่งในทฤษฎีการรับข้อมูลทางภาษานั้น คำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคยจะเรียนรู้ได้เมื่อเกิดความชัดเจนแก่ผู้เรียน ซึ่งก็คือความหมายของศัพท์จะเรียนรู้ได้จากการใช้ส่วนประกอบอื่นๆ นอกจากตัวภาษาในการอธิบาย เช่น รูปภาพประกอบ ท่าทางประกอบ และลักษณะเหมือนจริง สิ่งเหล่านี้เครเชนได้ให้หมายถึงข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) นอกจากนี้จำนวนข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้จะต้องมีความเหมาะสมกับจำนวนคำศัพท์ที่เรียนรู้ ซึ่งได้พูดถึงการที่ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ผ่านทางการเล่นเรื่องได้เนื่องจาก 1) คำศัพท์และการสร้างประโยคที่คุ้นเคยในบริบทของเรื่องเล่าช่วยนำไปสู่ความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย และ 2) รูปภาพประกอบในเนื้อเรื่องช่วยให้ความหมายของคำศัพท์ที่มีคุ้นเคย

การใช้เพลงในการเรียนการสอนภาษาที่สองประกอบไปด้วยทฤษฎีทั้ง 2 คือ ทฤษฎีการรับรู้ข้อมูล และทฤษฎีแรงด้านความรู้สึก เมื่อผู้เรียนภาษาที่สองได้ยินเพลงที่มีเนื้อเรื่องซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาประกอบผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้เช่นเดียวกับการฟังนิทาน แต่เนื่องจากผลของดนตรีที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง อาจทำให้เพลงที่มีเนื้อเรื่องสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีกว่าการเล่นนิทานปากเปล่า ส่วนใหญ่ทฤษฎีแรงด้านความรู้สึกที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาที่สอง คือ ความรู้สึกและทัศนคติของผู้เรียนมีผลกับการเรียนรู้ภาษาด้วย ซึ่งอารมณ์ในทางลบเป็นตัวปิดกั้นการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถรับข้อมูลได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น เมื่อผู้เรียนมีความวิตกกังวล ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน หรือขาดความมั่นใจ ก็จะทำให้การเรียนภาษามีข้อจำกัด ซึ่งดนตรีมีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศในทางที่ดีแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

เพลงที่มีเนื้อเรื่องมีคุณลักษณะและประโยชน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้และแนวทางการเรียนการสอนที่ เครเชน (Krashen, 1985) ได้เสนอดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือเพลงที่มีเนื้อเรื่องเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนวัยนี้มีความสนใจเป็นพิเศษ นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในเพลงที่มีเนื้อเรื่องเป็นภาษาที่ง่าย เพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้

ทฤษฎีแนวการสอนแบบองค์รวม

ทฤษฎีแนวการสอนแบบองค์รวมเป็นแนวการสอนที่ยึดหลักแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) และแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural approach) ซึ่งแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน มากระตุ้นให้เกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือ การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนแนวการสอนแบบธรรมชาติจะเน้นการใช้ตัวป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) กับกระบวนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

แนวการสอนแบบองค์รวมได้รับการพัฒนาขึ้นให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาแบบบูรณาการ (Freeman & Freeman, 1992) จากความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และเน้นกระบวนการฟัง และกระบวนการพูด โดยเป็นการให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการฟัง และตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ฟังนั้น เช่น การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการฟัง พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาดังนี้

1. ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดเรื่องราวที่จะเรียนร่วมกัน โดยสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน หรือเป็นเรื่องราวที่ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องรับรู้และเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนในการดำเนินชีวิต
2. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นความคิดของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆ จากนั้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง
3. ผู้สอนใช้เนื้อเรื่อง การจัดประสบการณ์ตรง การใช้สื่อวีดิทัศน์ หรือรูปภาพและถามคำถามที่เกี่ยวข้อง
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อย
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนรายงาน โดยเป็นการเขียนรายงานหรือการรายงานปากเปล่าหน้าชั้นเรียนแนวการสอนแบบองค์รวมเป็นความคิดรวบยอดที่ผสมผสานระหว่างปรัชญาของพัฒนาการทางภาษาและกลวิธีในการสอน ซึ่งประกอบด้วยการใช้เนื้อหาบทเรียนที่เป็นจริง การเขียนเนื้อความที่มีความหมาย และส่งเสริมการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างแรงจูงใจและความสนใจในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป เพลงมีผลต่อการเรียนรู้ตามทฤษฎีต่างๆ เนื่องจากเพลงจะช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีผลมาจากการได้รับประสบการณ์และการฝึกฝน โดยมีการเปลี่ยนแปลง 3 ด้านคือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ดังนั้นในการนำทฤษฎีการสอนต่าง ๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเราอาจนำกิจกรรมเพลงมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น

หลักในการเลือกเพลงที่ใช้สอน

การที่จะนำบทเพลงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอแนะวิธีการเลือกเพลงประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการใช้เพลงประกอบการสอน ไว้ดังนี้

วิจิตรา เจือจันทร์ (2533 : 32) ได้กล่าวถึงหลักการเลือกเพลงประกอบการสอนเอาไว้ ดังนี้

1. บทเพลงเกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน บทเพลงเกี่ยวกับคน โดยเฉพาะเพลงที่สามารถเติม ชื่อของตน ชื่อของเพื่อนๆ ลงไปได้
2. บทเพลงที่เด็กได้มีโอกาสตบมือเข้าจังหวะและแสดงท่าทางต่าง ๆ
3. บทเพลงที่กำลังเป็นที่นิยม ซึ่งได้ยืมมาจากโทรทัศน์ วิทยุ หรือบทเพลงในภาพยนตร์ การโฆษณา
4. บทเพลงเกี่ยวกับเทศกาล ฤดูกาล และวันหยุดอื่นต่างๆ
5. บทเพลงที่สามารถแสดงเป็นเรื่องราวได้ หรือ เป็นกิจกรรมบทบาทสมมุติ เช่น เพลงเกี่ยวกับกับการตกทาย การกล่าวลา

จินตนา นุตทัศน์ (2541 : 4) ได้เสนอแนะในการเลือกเพลงไว้ดังนี้

1. เลือกเพลงที่สนุก เร้าใจ เข้าใจง่าย และมีเนื้อร้องเหมาะกับวัยของผู้เรียนเพลงสั้นๆ
2. สร้างแบบฝึกหัดได้ เพื่อเรียนภาษาจากเพลง

ประนอม สุรัสวดี (2541 : 33) ได้กล่าวถึงการเลือกเพลงที่นำมาเป็นสื่อว่า ครูต้องคำนึงถึงความยากง่ายของเพลง เช่นเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาและหลักสูตร ท่วงทำนองที่ง่ายต่อการร้องและการจดจำ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของเพลงที่นำมาประกอบการสอนฟัง เป็นเพลงที่มีท่วงทำนองสนุกสนานเนื้อร้องไม่ยากเหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาในบทเรียน

การใช้กิจกรรมเพลงประกอบการสอน

การร้องเพลงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็กชอบ และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน การสอนร้องเพลงภาษาอังกฤษ ช่วยให้เด็กได้รู้จักการออกเสียง สระ พยัญชนะ การเน้น เสียงคำศัพท์และโครงสร้างของประโยค นอกจากเพลงในหนังสือ หรือคู่มือครูแล้ว ครูอาจนำเพลงจากภาพยนตร์ แผ่นซีดีเพลง หรือเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมมาใช้สอนเด็กได้ในการสอนเพลงควรให้นักเรียนทำท่าทางประกอบเพลงไปด้วย

กรมวิชาการ (2539 : 19) ได้สรุปวัตถุประสงค์ในการสอนเพลงประกอบบทเรียนดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่ บทเรียนมีความหมาย น่าสนใจ น่าสนุก
2. เพื่อย้ำสิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น แถบประโยค คำศัพท์ หรือการออกเสียง ให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงมากขึ้น โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย เช่น เสียงสระ พยัญชนะ เสียงเชื่อมคำ เชื่อมประโยค และจังหวะ เป็นต้น
4. เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นิตยา สุวรรณศรี (2539 : 70 -71) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ในการสอนเพลงภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่ บทเรียนมีความหมาย น่าสนใจและสนุก
2. เพื่อย้ำในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น แบบประโยค คำศัพท์ หรือการออกเสียง ให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงมากขึ้น โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย เช่น เสียงสระ พยัญชนะ เสียงเชื่อมคำ เชื่อมประโยค และจังหวะ เป็นต้น
4. เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542 : 9) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาโดยใช้เพลงสอนในห้องเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อสอนศัพท์หรือโครงสร้างใหม่ตลอดจนบทความทางภาษาต่างๆ
2. เพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนมา
3. เพื่อจัดกิจกรรมเสริมบทเรียนให้น่าสนใจ
4. เพื่อสอนขนบธรรมเนียม ประเพณีที่เกี่ยวกับภาษาและบทเพลงนั้น
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีของบทเพลงและดนตรี
6. เพื่อส่งเสริมการแสดงออกของภาษา

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสอนเพลงภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 : 174) กล่าวว่า บทเพลงในระดับประถมต้น (ป.1-3) ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านดนตรีในวงจำกัดไม่ว่าจะเป็นการร้องหรือการฟังเพลงยังคงต้องมีการเลือกสรร บทเพลงให้เหมาะสมอย่างมาก เพลงที่นำมาใช้ร้องควรเป็นเพลงที่มีโครงสร้างไม่สลับซับซ้อนนัก ช่วงเสียงของเพลงไม่ควรกว้างเกินไป เพลงควรมีความยาวไม่มากนัก

จะเห็นได้ว่า ในการนำเพลงและดนตรีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ก็เพื่อที่จะสร้างความน่าสนใจของบทเรียนให้ดียิ่งขึ้น เกิดความสนุกสนานในการเรียน และเพื่อที่จะช่วยเพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

กิจกรรมการสอนเพลงภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ถือว่าเป็นการสอนภาษาต่างประเทศเพราะเรามีภาษาของเราเป็นภาษาแม่ เป็นการยากที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาได้ตามต้องการในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนอาจจะมีโอกาสคุ้นเคย คลุกคลีกับภาษาเพียง 4-5 ชั่วโมง ซึ่งนับว่าน้อยมากสำหรับวิชาทักษะ วิธีการสอนที่ใช้กันหลายหลากวิธี ไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าการสอนแบบใดได้ผลดีกว่าใคร ทุกวิธีต่างก็มุ่งที่จะให้ผู้เรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน แทนจะไม่ได้ฟังเสียงเจ้าของภาษาได้โดยตรง นอกจากฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ เทปซึ่งบางครั้งก็ยากเกินกว่านักเรียนจะเข้าใจ การใช้เพลงจะเป็นสื่อที่ทำให้นักเรียนเข้าใจใกล้ชิดกับภาษามากขึ้น เพลงเป็นสื่อการสอนที่จัดว่าสำคัญอีกประการหนึ่งในวิชาภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากสื่อการสอนอื่นๆ เราสามารถใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนและเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยครูจะต้องเป็นผู้เลือกเพลงให้เหมาะสมวัย และความรู้ของนักเรียน การสอนเพลงนอกจากจะทำให้ให้นักเรียนมีโอกาสได้ฟังเสียงของเจ้าของภาษาจริงแล้ว ยังทำให้นักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศคลายความเครียดจากเนื้อหาวิชา นักเรียนจะได้รับ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน นักเรียนจะได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง เกิดความกล้าที่จะออกเสียงโดยไม่ประหม่า เพลงที่เลือกใช้สอนนั้น นอกจากจะเป็นเพลงที่จัดทำโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการแล้วก็อาจเป็นเพลงอื่นที่ครูผู้สอนแต่งขึ้นมาใช้สอนเอง ซึ่งมีทำนองที่นักเรียนได้ยินคุ้นเคยมาแล้วและเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ในกรณีที่จะเลือกเพลงสำหรับเด็กนักเรียนนั้น ควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ (พริ้งพงษ์ ไชยชาวงษ์, 2535 : 29)

1. เข้าใจง่าย เนื้อร้องไม่สลับซับซ้อน หรือเปรียบเทียบ
2. เลือกนักร้องที่มีการออกเสียงชัดเจน เสียงใสฟังง่าย
3. เข้ากับเนื้อหาของภาษาที่นักเรียนกำลังเรียน
4. เป็นเพลงที่เข้ากับฤดูกาล เช่น วันเกิด ขอบคุณ การลา

5. การเตรียมตัวของครูผู้สอน ดังนี้

- 5.1 ครูผู้สอนแม้จะร้องไม่ได้ แต่ก็ต้องศึกษาเพลงและสารถนั้นมาเป็นอย่างดี
 - 5.2 เตรียมเครื่องเล่นเทปแคสเสท ไว้ล่วงหน้า
 - 5.3 มีเทคนิคในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจและร้องตามเนื้อเพลงได้ เช่น
เล่าให้ฟังทีละตอน แนะนำคำศัพท์ก่อน
 - 5.4 หากกิจกรรมที่มาประกอบให้เพลงนั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น เช่นอาจมี
ภาพประกอบ มีรูปแบบในขณะที่การสอน เช่น ทำท่าทางประกอบ กิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 5.5 มีขั้นตอนในการสอนที่เหมาะสม
- เรื่องศักดิ์ อำไพพันธ์ (2542 : 25) ได้เสนอแนวคิดเพิ่มเติมถึงรูปแบบของเพลงที่ใช้
ในการสอนภาษาว่ามี 2 ลักษณะ คือ

1. เพลงที่ใช้ทำทางประกอบจะเป็นประเภทที่จัดกิจกรรมประกอบได้
(Active songs) มีการแสดงท่าทางประกอบเนื้อหาในบทเพลง ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนคิด
สร้างสรรค์กิจกรรมขึ้นมาเองก็ได้ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะช่วยให้เกิดความสุขสนุกสนานแล้ว
ยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาของบทเพลงและทักษะภาษาได้อีกด้วย
2. เพลงที่สอนโครงสร้างเนื้อหาทางภาษามีเนื้อหาซับซ้อนยากแก่
การจัดกิจกรรมประกอบ (Passive songs) มักจะเป็นบทเพลงที่เกี่ยวกับแนวคิด ความรัก
ความสวยงาม ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น เนื้อหาในบทเพลงมุ่งให้ผู้เรียนฝึกการฟังและ
เรียนรู้คำศัพท์ตลอดจนศึกษาโครงสร้างของประโยคที่สำคัญ บทเพลงประเภทนี้เน้นหนัก
ทางด้านเนื้อหามากกว่าที่จะเน้นทางด้านความสนุกสนาน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการจัประสพการณ์การเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า
เป็นการเตรียมการก่อนที่ครูจะสอนในแต่ละครั้ง จะใช้วิธีการสอนอย่างไร จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์
ครบเพียงพอกับผู้เรียนหรือไม่ มีการวัดประเมินผลอย่างไร เมื่อได้เตรียมล่วงหน้าจะช่วยให้ครูมี
ความมั่นใจในการจัดการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2534 : 1) ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือ การนำเอาวิชาหรือ
กลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการจัดกิจกรรมตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียน และการวัดผลประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์ การเรียนย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเน้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

สุภาวดี ชันบุญ (2556 : 7) ได้ให้ความหมายแผนการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือ สำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้เรียนตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555 : 2) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการสอนเป็นการเตรียมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดมุ่งหมาย ที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระหรือประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง ตามจุดประสงค์ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2545 : 53) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียม การจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 58) กล่าวว่า แผนการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียม การสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์ อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่ง การเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก : 10) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำ วิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการจัดกิจกรรมตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และวัดประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียน วันทนิยตระกูล (2552 : 1) กล่าวว่า การวางแผนการสอนเป็นการจัดวาง โปรแกรมการสอนทั้งหมดในวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครูผู้สอน ได้จัดดำเนิน กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 204) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียม การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมา สรุปได้ว่า

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์

ความสำคัญของแผนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หรือ แผนการสอนเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็จะขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนด้วยตัวเองก็ยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2546 : 206) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์หรือผลดี ที่นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวไว้ ดังนี้

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2540 : 125) ได้จำแนกความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสในการพิจารณาส่วนประกอบต่างๆ ของบทเรียนดังกล่าวมาแล้วอย่างรอบคอบ อันส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. แผนการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำขึ้นเอง เป็นการสร้างครูที่ดี เพราะครูผู้สอนมีโอกาสคาดการณ์ล่วงหน้าในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์
3. ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้เตือนความจำให้แก่ผู้สอน ช่วยไม่ให้สับสนสามารถสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ จัดกิจกรรมได้ตามขั้นตอน ใช้สื่อได้เหมาะสม และมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ
4. ป้องกันการใช้เวลาว่างอย่างไร้ประโยชน์ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนคำนึงถึงเวลาที่ใช้อย่างคุ้มค่า การเตรียมบทเรียนมากเกินไปจนเป็นการยึดเย็ดความรู้ให้แก่ นักเรียนไม่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้และเตรียมบทเรียนน้อยไปอาจทำให้ครูผู้สอนทบทวนซ้ำซากจนหมดเวลา
5. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอน
6. ช่วยให้การบริหารงานเป็นไปด้วยดี เพราะครูใหญ่และศึกษานิเทศก์ก็มีส่วนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นข้อมูลในการวางแผนและการนิเทศศึกษา

7. ประโยชน์สำหรับครูผู้สอนเข้ามาสอนแทนในกรณีที่ครูประจำไม่สามารถทำการสอนได้แต่ได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า และเก็บไว้ในที่ๆ เพื่อนครูสามารถหยิบไปใช้ได้เป็นหลักสูตรที่นักเรียนได้เรียน

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53-54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องของการจัดการเรียนตามหลักสูตร
2. เพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
3. เพื่อให้สามารถเตรียมอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ให้พร้อมก่อนทำการสอนจริง
4. เพื่อให้ผู้สอนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้
5. เพื่อให้เกิดการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้จากข้อจำกัดที่พบ
6. เพื่อให้ผู้อื่นสอนแทนได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น
7. เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน
8. เพื่อเป็นเครื่องบ่งชี้ความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอน (แผนการจัดการเรียนรู้เป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู)

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้และทักษะของแผนการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการเรียนรู้ที่นำมาใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการการศึกษา
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อครูผู้สอน ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติม โดยเฉพาะเรื่องหลักการสอนเป็นเหมือนแผนที่นำทางไม่ให้ผู้สอนหลงทางสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ มีขั้นตอน มีสื่อที่เหมาะสมกับสิ่งที่เรียน วัดผลและประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2540 : 104) ได้เสนอองค์ประกอบในแผนการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. มโนคติ คือ การมุ่งเน้นให้เกิดมโนคติหรือความคิดรวบยอด/ หลักการอะไรบ้าง
2. วัตถุประสงค์ เป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อทราบว่ามียุคประสงค์อย่างไร
3. เนื้อหา กำหนดให้ชัดเจนว่ามีเนื้อหาอะไรบ้าง
4. กิจกรรมการเรียน กำหนดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสม
5. สื่อการเรียน เลือกใช้เอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ให้เหมาะสม

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 63) กล่าวถึงส่วนประกอบสำคัญของแผนการเรียนรู้ไว้

3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการเรียนรู้

เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม / กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/ นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

10.1 วิธีการประเมิน

10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการเรียนรู้

ประกอบด้วย บันทึกผลการใช้แผนการเรียนรู้ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำแผนไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนฯ ในการนำไปใช้ต่อไปอีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการเรียนรู้ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นๆ

จากองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ที่กล่าวมา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเขียนแผนการเรียนรู้โดยประยุกต์จากแนวทางของสุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 63) โดยมีองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ดังนี้

1. ส่วนนำ ประกอบด้วยหัวข้อ

1.1 ลำดับที่ของแผนการเรียนรู้

1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4 ชื่อเรื่อง

1.5 เวลา

2. ส่วนแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อ

2.1 สาระสำคัญ

2.2 จุดประสงค์ปลายทาง

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 เนื้อหาสาระ

2.5 กิจกรรมการเรียนรู้

2.6 สื่อ/อุปกรณ์การเรียนรู้

2.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.8 ปัญหา/ข้อเสนอแนะ

3. ส่วนท้ายแผนการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อในการจัดการเรียนรู้ เช่น เพลง ใบความรู้ เกม

แบบฝึกหัด เป็นต้น

รูปแบบของแผนการเรียนรู้

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้มีมากมายหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับครูผู้สอนหรือสถานศึกษาจะเลือกใช้หรือนำไปปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบหรือรายละเอียดภายในแต่ละรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายกัน ดังนี้

ยุพิน พิพิธกุล (2545 : 257) ได้เสนอรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ชื่อเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้สอน จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องมีทั้งสามด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านคุณลักษณะ สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549 : 60 - 62) ได้นำเสนอรูปแบบแผนการเรียนรู้ที่นิยมโดยทั่วไป 3 รูปแบบ คือ

1. แผนการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้ประเด็นทั้ง 10 ประเด็นมากำกับแต่การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเขียนเป็นเชิงบรรยาย กิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ โดยมีระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร ซึ่งมีรูปแบบ คือ ชื่อเรื่อง ระยะเวลาที่ใช้สอน สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์นำทาง เนื้อหาสาระ สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการสอน ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
 2. แผนการสอนแบบตาราง เขียนโดยใช้ประเด็นสำคัญที่เป็นองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มากำกับ และบรรจุองค์ประกอบสำคัญเหล่านั้นลงไปตามตารางเกือบทั้งหมด
 3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ครูปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกัน ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อเรื่อง ระยะเวลาที่ใช้สอน สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์นำทาง เนื้อหาสาระ สื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ และบันทึกผลหลังการสอน จะประกอบด้วย ผลการสอน ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข พร้อมลงชื่อ
- จากรูปแบบแผนการเรียนรู้ที่กล่าวมานี้ เป็นเพียงตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถปรับได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

หลักการเขียนแผนการเรียนรู้

สำหรับหลักการเขียนแผนการสอน หรือ แผนเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารของ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 19 - 29) ได้เสนอรูปแบบในการเขียนแผนการสอน ไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยการให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียน แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด หลักการและความคิดรวบยอดที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวบแนวความคิด สาระและหลักการที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหามาสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและการเขียนแผนการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากการเรียนรู้จากแผนการสอน 1 แผนแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและเขียนแผนการสอน วิธีการและอุปกรณ์ที่ครูใช้เป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อเขียนแผนการสอนแต่ละหัวข้อเรื่องแล้วจัดไว้เป็นรูปเล่ม เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
9. หาประสิทธิภาพของแผน เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการสอนที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้แผนการสอนเป็นการนำแผนการสอนไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบปรับปรุงให้ดีขึ้นตลอดเวลา ข้อคำนึงในการใช้แผนการสอน ดังนี้
 - 10.1 ต้องคำนึงถึงความมุ่งหมายของแต่ละบทเรียน และใช้จุดมุ่งหมายเป็นแนวทางในการดำเนินการสอน

10.2 ต้องคำนึงถึงจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อช่วยให้การสอนเป็นไปตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

10.3 ต้องคำนึงถึงวิธีที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน เจตคติที่ดี และทักษะที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

10.4 ต้องคำนึงถึงให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน

10.5 ต้องคำนึงถึงแหล่งวิทยาการที่จะนำมาใช้ เพื่อให้เกิดความสะดวก ในการจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และวิทยาการอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

10.6 ต้องคำนึงถึงสภาพและลักษณะเฉพาะแต่ละท้องถิ่น เพื่อสอดคล้องกับ แนวทางการใช้หลักสูตรที่ว่า การจัดมวลประสบการณ์ให้นักเรียนนั้น จัดให้ยืดหยุ่นตามพัฒนาการ ของเด็ก และความเหมาะสมกับท้องถิ่นเป็นสำคัญ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 218 – 220) ได้กล่าวถึง การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ว่ามีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการ เรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ ทั้ง ในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

ลักษณะของแผนการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ดังที่นักวิชาได้กล่าวไว้ ดังรายละเอียดนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 154) กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการสอนของกรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

2. นำไปใช้สอนจริงอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับนักเรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

รุจิร ภูสาระ (2546: 159) กล่าวถึง ลักษณะของแผนการเรียนรู้ที่ดีว่าต้องสามารถ

ตอบคำถามได้ว่า

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อย่างไร
2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะให้นักเรียน

บรรลุตามจุดประสงค์

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลาง

จนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์
5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 59) กล่าวว่า แผนการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้นๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุนบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียน การสอนบรรลุผล)
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มึปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้

ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีนักการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของสื่อ และเกณฑ์การหาประสิทธิภาพไว้ดังนี้

ความหมายของประสิทธิภาพ

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ดังนี้

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2546 : 42) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ เกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกพอใจว่า ถ้าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550 : 155) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ ความสามารถของสื่อในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามระดับที่คาดหวัง โดยการทำให้แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างสื่อและแบบทดสอบหลังเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 154) ได้กล่าวสรุปความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ คือ ระดับหรือเกณฑ์ที่ประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่พึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพในระดับนั้นแล้ว การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 713) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า คือ ความสามารถอันทำให้เกิดผลในงาน

จากความหมายของประสิทธิภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ คือ คุณภาพของสื่อที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น (E_1) คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ (E_2) คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

เกณฑ์ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของสื่อต้องมีการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังนี้

เผชิญ กิจกรรมการ (2544 : 45 - 51) ได้กล่าวสรุปเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า
เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง
 $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 80
ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของ
กระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ย
ร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 80
ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ
นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพ
ของผลลัพธ์

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมด
ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ย
ร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบคะแนนก่อนเรียน

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมด
ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่
ทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใด มีจำนวน
ไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้น
มีข้อบกพร่อง

กชกร ธิปัตติ และมานิต ยอดเมือง (2547 : 240) ได้กล่าวสรุปเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า
การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึกนิยามกำหนดไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความจำ
และไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษาเพราะการเปลี่ยนพฤติกรรมคิดตามระยะเวลา
ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จไปแล้ว การทดลองหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร
ที่กล่าวมาต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. แบบที่หนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) นำชุดฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1-3 คน โดยทดลอง
กับเด็กเก่ง ปานกลางและเด็กอ่อน การทดลองแต่ละครั้งต้องปรับปรุงสื่อการสอนให้ดีขึ้น

2. แบบกลุ่ม (1:10) นำชุดฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียน 6-10 คน ที่มีความสามารถ
ใกล้เคียงแล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. ภาคสนาม (1:100) นำชุดฝึกไปทดลองใช้ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 30-100 คน หากการทดสอบภาคสนามได้ค่า E_1 และ E_2 ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะต้องปรับปรุงชุดฝึกและทำการทดสอบหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2548 : 53) ได้กล่าวสรุปเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึก นิยมตั้งเกณฑ์ดังนี้ รายวิชาที่เป็นวิชาปฏิบัติ นิยมตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 75/75$ รายวิชาที่เป็นทฤษฎี นิยมตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80/80$

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2550 : 98-103) ได้กล่าวสรุปเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ว่า ในการเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อนวัตกรรม สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน ความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน วุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยากกว่าและอาจต้องใช้เวลาในการพัฒนามากกว่า

จากความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของสื่อ ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์ต้องพิจารณาหลายอย่าง เช่น ตัวผู้เรียน สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน ประเภทของสื่อ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 เนื่องจากเรื่องที่ทำวิจัยเป็นวิชาที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ค่าดัชนีประสิทธิผล

นักการศึกษาได้กล่าวถึงการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2546 : 108) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index) คือค่าความแตกต่างของคะแนนการสอบก่อนเรียน กับคะแนนการสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผลคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของ การทดสอบก่อนการทดลองกับการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) กับคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด

วิมล เหล่าเคน (2552 : 6) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผลหมายถึง คะแนนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นค่าหรือตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของผลการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อหรือชุดกิจกรรม ซึ่งประเมินจากความแตกต่างของค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index : E.I.) มีสูตรดังนี้ (เพชัญ กิจระการ. 2546 : 31-35)

$$E. I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	หมายถึง	ค่าดัชนีประสิทธิผล
	P_1	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	หมายถึง	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือหรือไม่ เช่น ถ้าคำนวณค่า E.I. ได้ 0.6240 จะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40 ”

ค่า E.I. จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะอาจมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบ แสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า กระบวนการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) กล่าวว่า การวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมที่ครูผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใดก็นำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมที่ได้ออกแบบมาแล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี คือ

1. จากการพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่าง ก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ครูผู้วิจัยจะต้องสร้างเครื่องมือ ในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้าง เพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือคุณลักษณะที่มุ่งวัด สร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือเริ่มทดลองก็จะนำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่า การทดสอบก่อนเรียนหรือก่อน

การทดลอง (Pre-test) และหลังจากเรียนเรื่องนั้นจบแล้วก็จะนำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับ ผู้เรียนกลุ่มเดิม (Post-test) นำผลสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนก่อนเรียนไว้ ก่อนคะแนนหลังเรียน โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือการพิจารณารายบุคคล และพิจารณารายกลุ่ม

2. จากการหาดัชนีประสิทธิผล โดยในการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ ฮอฟแลนด์ (Hofland) จะใช้สารสนเทศที่ชัดเจน โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 157-159)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้สูตรเปลี่ยนไปดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุก}}$$

ค่าดัชนีประสิทธิผล จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียน ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิมแต่ถ้าคะแนน ทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียน นักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม 100 ค่า E.I. จะ มีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อน เรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 สภาพของการเรียนเพื่อ รอบรู้ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมา คัดแปลงเพื่ออ้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผล อาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตราส่วน เช่นการประเมินระหว่างการศึกษาทดลอง ใช้สื่อ 2 ชนิด ผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้ คือ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คน ในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อ คือ 1.64 และการประเมินหลัง ใช้สื่อ คือ 2.21 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขึ้นไป ความแตกต่างของค่า คะแนนระหว่างการศึกษาประเมินก่อนการใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ

(คะแนนทดสอบหลังเรียน) คือ .052 ระหว่าง 2 กลุ่ม มีเพียงเล็กน้อย การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้ โดยเปลี่ยนแปลงคะแนนเป็นค่าร้อยละทั้งหมด

กล่าวได้ว่า คชนี้ประสิทธิผลเป็นค่าตัวเลขในทางสถิติที่มีประโยชน์มากที่จะช่วยบอกความก้าวหน้าของนักเรียน หรือผู้เรียนหลังจากที่เรียนรู้โดยใช้สื่อหรือวิธีการต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ครูหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ได้ประเมินสื่อหรือวิธีการที่ใช้จัดการเรียนรู้ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใดที่จะใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าด้านการเรียน และเมื่อประเมินแล้วต้องพิจารณาว่าสามารถให้พัฒนาการเรียนรู้ถึงระดับที่ยอมรับได้ขึ้นไปหรือไม่เพื่อหาแนวทางปรับปรุงหรือพัฒนาสื่อ หรือวิธีการที่ใช้เหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จตามความมุ่งหมายและความต้องการ การจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จจึงต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้นักเรียน ได้เรียนอย่างมีความสุข จนทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการเรียนเป็นความรู้สึกที่สำคัญยิ่งสำหรับนักเรียน ดังนั้นครูในฐานะที่เป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงต้องตระหนักถึงความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายท่านดังนี้

มาลินี จุฑะรพ (2546 : 138) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ

ประสาธ อิศรปริศา (2547 : 300) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้นพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ

สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 36-42) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าเหล่านั้นแล้วพอใจ ต้องการหรือคืออย่างไร

กูด (Good. 1973 : 311) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนั้นจะมีชั่วขณะ หรืออาจจะมีการต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

ริชเชอร์ (Risser. 1975 : 45 - 51) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความพึงพอใจของแต่ละคนเกิดจากการได้รับประสบการณ์ หรือบรรลุนสิ่งที่คาดหวัง

คอตเลอร์ (Kotler. 1997 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบ ระหว่างการรับรู้คุณค่า ที่ได้รับการบริการ กับความคาดหวังของแต่ละบุคคล ก่อนที่จะใช้หรือรับบริการนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของมนุษย์ ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ มีความอยากหรืออยากเห็นในสิ่งนั้น หรือความรู้สึกชอบใจที่นักเรียนแสดงออกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆไว้หลายทฤษฎี ซึ่งมีแนวคิดดังนี้

เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 113 - 115 ; อ้างถึงใน ศรีนยา คุณประทุม. 2544 : 62) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

จากทฤษฎีของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) สรุปได้ว่า ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ การสร้างความพึงพอใจกระตุ้นได้จากครู เช่น การชมเชย การให้รางวัล เป็นต้น

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 66 - 70 ; อ้างถึงใน เต็มดวง ดวงมณี. 2552 : 46) ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลา อย่างไม่มีการสิ้นสุดราบเท่าที่มีชีวิตอยู่ และความต้องการของมนุษย์จะมีลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความเจริญก้าวหน้าและความอบอุ่น
3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง หรือมีชื่อเสียง (Esteem needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นไปได้ยาก

จากทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) จะเห็นว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อมนุษย์จะกระทำสิ่งใดย่อมต้องการสิ่งตอบแทนอย่างแน่นอน ครูต้องเข้าใจถึงความต้องการของนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่าเทียมกัน บุคคลแต่ละคนจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละประเภทที่เกิดขึ้น การมุ่งใจจะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการลำดับขั้นที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นครูจะต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และชมเชยให้รางวัลการปฏิบัติงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ มีดังนี้

เกวรินทร์ สุขเกตุ (2550 : 50 - 51) ได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิเลศวิทยา จังหวัดลำพูน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 32 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนเกือบทั้งหมดมีความสามารถทางการพูดอยู่ในเกณฑ์ดี และมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในระดับดีมากและดี นั้นเป็นเพราะว่าการใช้กิจกรรมเพลงเป็นสื่อการสอนทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย สนุกไปกับจังหวะดนตรี เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และไม่เจินอายุเวลาพูด มีความมั่นใจในการสนทนา ได้ตอบมากขึ้น

ดวงเพชร นาอุดม (2551 : 134 - 139) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการฟังทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เกมและเพลง สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน ผลการวิจัยพบว่าหลังการจัดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เกมและเพลงแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์เพิ่มขึ้นและยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป

สิริรัตน์ เรือนนุช (2552 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอีเมี้ย โดยวิธีการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เพลง ของนักเรียนชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านรางอีเมี้ย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 16 คนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory English) ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอีเมี้ย โดยวิธีการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เพลง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 81.56 แสดงว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

อังคณา จันทะแสง (2552 : 48 - 51) ได้ศึกษาการฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านค้อเมืองแสน อำเภอยางชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 29 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 วงจร คือ วงจรที่ฝึกออกเสียง วงจรที่ 2 แก้ปัญหาการออกเสียง วงจรที่ 3 แก้ปัญหาการออกเสียงเฉพาะที่มีปัญหา โดยใช้เพลงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า หลังการใช้เพลงเพื่อฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์และออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเพลงช่วยฝึกการออกเสียงมากขึ้น โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย เช่น เสียงสระพยัญชนะ เสียงที่เชื่อมคำ เชื่อมประโยคและจังหวะเป็นต้น ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าบทเรียนมีความหมาย น่าสนใจและสนุก และเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กะเน็งนิจ จันท์แก้ว (2552) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เพลงประกอบและไม่ใช่เพลงประกอบ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ ในด้านวัตถุประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและอุปกรณ์ การจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ประภัสสร พิงอินทร์ (2552 : 80) ที่ได้ทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด โดยใช้เพลง พบว่าชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ 83.24/89.49 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 70/70 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าสื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหา คำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังมีความสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

ปัญญาณี บูรณะชาติ และคณะ (2552 : 49 – 54) ได้ทำการวิจัยเพื่อการศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำความหมายของคำศัพท์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นสมาชิกชมรมภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 25 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำความหมายของคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมเพลงทำให้ความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเพลงก่อให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลายจากความเครียดและวิตกกังวล เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย จึงทำให้เรียนรู้ได้ดี

อัจฉรีย์ คงอมรสายชล (2552 : 41- 45) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์และศึกษาความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น โดยใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

เชียงใหม่คริสเตียน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ และแบบประเมินความสามารถด้านการฟัง พูด ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ และทักษะในการฟัง พูด ของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเห็นได้จากคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น และทักษะในการฟัง พูด ของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ในชั้นเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมนั้นเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง จึงมีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูด ได้เป็นอย่างดี

สาริณี สุวรรณพันธุ์ (2553 : 87) ได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกวดวิชาแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 20 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ตามที่กำหนดไว้ โดยร้อยละ 75 ของผู้เรียนออกเสียงได้ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 ของผู้เรียนออกเสียงได้ในระดับดี

ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง และความรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

ปนัดดา ประพันธ์กุล (2556 : 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนคาราวีทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสื่อสาร (อ30202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 47 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และช่วยเพิ่มทักษะทางสังคมของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การมีความรับผิดชอบ การมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ มีความกล้าในการใช้ภาษา และภาคภูมิใจในตนเอง ดังนั้นการเรียนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์นอกจากจะเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านภาษาหรือมีพื้นฐานทางด้านภาษาน้อยแล้ว ยังสามารถนำมาใช้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษามาก่อนได้ โดยช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

ทัศนีย์ จันทร (2556 : 77) ได้ทำการวิจัย เรื่องศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูด และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยยะทางสถิติที่ระดับ .01

สุภาวดี ชันบุญ (2556 : 116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 63 คน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเพลง มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเห็นได้จากคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ในชั้นเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมนั้นเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมเพลง จึงมีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดได้เป็นอย่างดี

จันทิมา แหวนเพชร (2556 : 88-96) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดด่านทับตะโกด้วยวิธีสอน โดยใช้กิจกรรมเพลงและเกมพบว่าความสามารถด้านการฟัง และการพูดของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำไพ พันธุ์โชติ (2556 : 98-101) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองปรือด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่าความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาวินัย สายสุดใจ (2557 : 70) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน

วัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัญญาภัท รัตนเรืองศิลป์ (2557 : 56). ได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง พูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ จากระดับคุณภาพอ่อนเป็นระดับคุณภาพดี 2) ผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ จากระดับคุณภาพอ่อนมากเป็นระดับคุณภาพดี 3) ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และผู้เรียนร้อยละ 40.63 มีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ร้อยละ 34.37 อยู่ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ

ฤทัย กองทอง (2558 : 94) ได้ทำการวิจัย เรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยกิจกรรมเพลง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คนของโรงเรียนท่าสงครามวิทยา อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพลง และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลงมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดือนนภา ทองมาก (2558 : 124) ได้ทำการวิจัย เรื่องศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุกายโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมก่อนและหลังการทดลอง 2) ศึกษาความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิศยา อินกล่อม. (2558 : 66-67) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านเก่า โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านเก่า โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงหลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมากคือร้อยละ 87.2 2) ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านเก่า โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลง หลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมากคือร้อยละ 88.4

สุรชาติ บุณศิริ (2558 : 81) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวิมล พุฒิรุ่งเรือง (2559 : 93) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพนินพลุ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพนินพลุ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลง และเกมหลังการทดลองอยู่ในระดับดีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.1 2) ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพนินพลุ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมากค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.3

กุสาวดี บุญนำ (2560 : 107) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดศรีสุวรรณาราม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถ

ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดศรีสุวรรณาราม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉวีวรรณ เปล่งวิทยา (2560 : 110) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจัยต่างประเทศ

ริดเดลล์ (Riddell. 1990 : 1543 –A) ได้ศึกษาเกมการร้องเพลงดั้งเดิมของเด็กในโรงเรียนประถมศึกษาในนครลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ผู้วิจัยตั้งใจจะเปรียบเทียบลักษณะของเกมดนตรีระหว่างเด็กในนครลอสแอนเจลิสกับดนตรีสำหรับเด็กในชนบท ซึ่งนักดนตรีวิทยาด้านชาติพันธุ์จำเพาะในต่างประเทศได้ศึกษาไว้ ผลการศึกษาที่เสนอครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์แบบประสพการณ์ที่อาศัยแหล่งความรู้เกี่ยวกับเกมร้องเพลงที่เลือกมาศึกษา ผลการศึกษาพบว่าลักษณะของเกมการร้องเพลงมีความสำคัญและทำให้เกิดผลสำเร็จในด้านการเรียนรู้ของเด็กอย่างกว้างขวาง

เรย์ (Ray. 1998 : 2571 – A) ทำการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในรูปแบบที่เป็นตัวหนังสือและเพื่อทดสอบนำร่องหลักสูตรดนตรีประกอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแบบผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้มีแผนการสอน ทักษะอุปกรณ์ และเทปเสียง ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรนี้มานานกว่า 24 ปี ในฐานะครูดนตรีประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนก่อนอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดสองภาษา จำนวน 14 ห้อง ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละ 93 ของนักเรียนกลุ่มดนตรีเชิงทดลองเพิ่มระดับภาษาชั้นหนึ่งระดับขึ้นไป เมื่อเทียบกับ ร้อยละ 23 ของกลุ่มควบคุม และครูร้อยละ 93 แสดงความเชื่อมั่นในการนำหลักสูตรไปใช้ แม้แต่ครูที่ได้รับการฝึกอบรมน้อยก็ยังสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างประสบความสำเร็จ

แซคส์ (Sacks. 2000 : 327 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้พัฒนาทักษะการฟังและพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศเกาหลี การออกเสียงภาษาอังกฤษจะไม่เหมือนกับสำเนียงการออกเสียงของคนเกาหลี นักเรียนในเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษต้องเจอกับปัญหาหลายอย่างในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในเกาหลีส่วนมากจะเน้นหลักไวยากรณ์ในการสอน

ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาขึ้นมา สิ่งที่สำคัญที่จะต้องเผยแพร่และกลั่นกรองตามทฤษฎีหลักการสอนภาษาที่สองจึงเป็นหน้าที่ของครูที่สอนที่จะต้องช่วยเหลือผู้เรียนที่ยังไม่เก่งภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการใช้โปรแกรม ESOL สอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้วิจัยได้ติดตามวิธีการหรือทฤษฎีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โดยวิธีการออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ข้อคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษมีว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษควรมีดนตรี หรือเพลงมาประกอบบ้างพอสมควร จากการศึกษาวิจัยสรุปผลได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองกลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษวิธีธรรมดา กับกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลง กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลงจะมีคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

สันตะลา (Santala. 2003 : 365) ได้ศึกษาเชิงตีความเกี่ยวกับลักษณะของครูดนตรีเพศชายระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดออนตาริโอ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4 คน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับครูตัวอย่างที่พบในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนี้เห็นว่าครูดนตรีต้องเตรียมพร้อมที่จะทำงาน นอกเหนือจากสัญญาจ้างที่ทำไว้หลายๆ ชั่วโมง จึงนำมาใช้เป็นตัวอย่างได้ ซึ่งมีผูกมัดเกี่ยวกับเวลา ทำให้ครูทุ่มเทให้กับการสอนดนตรีมากยิ่งขึ้น ประการต่อมากลุ่มตัวอย่างก็ต้องทุ่มเทกับการสอนดนตรีมากขึ้น และมีความผูกพันกับนักเรียน รวมทั้งต้องเสียสละในด้านสัมพันธภาพ ประการสุดท้ายคือ ความมั่นคงด้านการเงิน ความรักดนตรี และพบว่ามีสหสัมพันธ์ในระดับข้อค้นพบเหล่านี้กับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษา

เคร็ช (Krech. 2004 : 2180 – A) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบการฝึกกระเปียบวิธีการเพื่อปรับปรุงความเข้าใจเสียงพูด สำเนียงต่างประเทศของผู้พูดภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา การระการฝึก การเลียนเสียง และการถอดเสียงพูดที่เป็นสำเนียงต่างประเทศนั้นได้รับการพิจารณาจากทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการแบบฐานขึ้นและแบบขดลงในการรับรู้เสียงพูด การถอดเสียงพูด สนับสนุนจุดมุ่งเน้นที่ความหมายและนำไปสู่การปฏิบัติ การดำเนินการแบบขดลง ในขณะที่การเลียนเสียงพูดส่งเสริมความเอาใจใส่ต่อการออกเสียงพูดที่เน้นสำเนียงหนัก และให้มีการปฏิบัติการดำเนินการแบบฐานขึ้น นอกจากนี้ ภาระงานยังสนับสนุนการเรียนรู้ที่กระฉับกระเฉงและชัดเจน ผลการฝึกให้เห็นการปรับปรุงความเข้าใจเสียงพูดที่เน้นสำเนียงหลังการฝึกประมาณ 1 ชั่วโมง ภาระงานการเลียนเสียงเบื้องต้น ปรับปรุงความเข้าใจการเปล่งเสียงพูดสั้นๆ ที่ไม่มีบริบท ซึ่งมีสิ่งบอกให้ทางความหมายและทางวากยสัมพันธ์บ้างเล็กน้อย ซึ่งชี้แนะว่าความเอาใจใส่ต่อการออกเสียงที่เน้นสำเนียงนั้นช่วยการรับรู้เกี่ยวกับส่วนของเสียงพูดที่แยกจากกันชัดเจน ในทางตรงกันข้ามภาระงานการถอดความมักจะปรับปรุงการรับรู้กลุ่มตัวอย่างเสียงพูดที่ยาวกว่า ซึ่งสื่อแสดงว่าความเอาใจใส่ต่อความหมายอาจจะเป็นประโยชน์มากขึ้น

จอลลี (Jolly : 1978 อ้างถึงใน รองเนื่อง สุขสมิติ. 2537 : 21) ได้ศึกษาและทดลองพบว่า เพลงมีอิทธิพลอย่างจริงจังในการสอนออกเสียง (Pronunciation) ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ในเพลงด้วยและจากการสำรวจความเห็นของนักเรียนร้อยละ 91 มีความเห็นพ้องต้องกันว่าเพลงมีประโยชน์สามารถตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านจิตวิทยา และทางการศึกษา ส่วนทางด้านอารมณ์เพลงทำให้เกิดการผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานรื่นรมย์ ลดความเบื่อหน่ายในห้องเรียน ซึ่งผลทำให้เกิดความอยากเรียนมากขึ้น

รัคคี-เนลสัน (Wrucke-Nelson. 1993 : 82-A) ได้ศึกษาการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองกับนักเรียนอนุบาล ที่อยู่ในกลุ่มพูดสองภาษา จำนวน 38 คน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มประกอบเกม กลุ่มควบคุมใช้หลักสูตรสองภาษาโดยครูผู้สอนสามารถพูดได้หลายภาษากลุ่มทดลองใช้หลักสูตรเดียวกันแต่มีกิจกรรมกลุ่มประกอบเกมและครูใช้ภาษาเดียว เครื่องมือในการวัดความสามารถด้านภาษาใช้แบบทดสอบ 2 ชุด และมีการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมกลุ่มประกอบเกมมีทักษะการสื่อสารทักษะการสร้างแนวความคิด และทักษะพื้นฐานทางภาษามากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เฉิน (Chen : 2008) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เกมเพื่อแสดงทักษะทางการสื่อสารในการเรียนรู้ภาษาพบว่า เกมสามารถกระตุ้นให้เกิดทักษะทางการสื่อสารได้เพราะนักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารซึ่งกันและกัน นอกจากนี้เกมยังทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยঢাকা (Dhaka University. 2009 : 161-172) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เพลงกิจกรรมประกอบจังหวะและเกมในการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศบังกลาเทศพบว่า เพลงสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถจูงใจต่อการเรียน ทำให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการเรียนและยังพบว่าเกมช่วยพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และเป็นเครื่องมือในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เพราะนอกจากทำให้การเรียนรู้เป็นไปด้วยความสนุกสนานแล้วนักเรียนยังเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดพัฒนาการด้านร่างกายจึงไม่เกิดความเบื่อหน่ายและเกมยังสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีทั้งระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนอีกด้วย

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่ผู้วิจัยนำมาเสนอข้างต้น พบว่า

นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและ
ความรู้คำศัพท์ จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ ตรงกับความต้องการ ความสนใจและความถนัดของนักเรียน
ด้วยความมั่นใจว่า วิธีสอนเพลงเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการสอนที่ดี เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความ
ผ่อนคลายและไม่วิตกกังวล เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนกล้าที่จะ
ออกเสียงคำศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้วิธีการสอนโดยใช้เพลงยังช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และ
สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เกิดความพยายามที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน
เป็นการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งทักษะด้านการฟังและการพูด รวมถึงความสามารถ
ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเพลง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลธีรา ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียน 123 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลธีรา ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 32 คน ความสามารถต่างกัน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 4 ประเภท ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง
2. แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 8 แผน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลธรีรา และศึกษาคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

1.2 เลือกเนื้อหาสาระจากหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลธรีรา ซึ่งมีพื้นฐานจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.3 ศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัด และ โครงสร้างเวลาในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามจุดประสงค์

1.4 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดและเทคนิคการสอน ตำราต่างๆ งานที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนรู้แต่ละแผน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพลง ในแต่ละแผน กำหนดส่วนประกอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนี้

1.5.1 สาระสำคัญ

1.5.2 ตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.3 สาระการเรียนรู้

1.5.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.5.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.5.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้

1.5.7 การวัดผลและการประเมินผล

1.5.8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.5.9 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

1.5.10 บันทึกหลังกิจกรรมการเรียนรู้

6. วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดโครงสร้างเนื้อหา โดยแบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ดังนี้

ตาราง 3.1 รายละเอียดของเพลง เนื้อหา เวลาเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เพลง	หมวดคำศัพท์	เวลาเรียน
1	Phonics song	apple, ball, cat, dog, elephant, fish, gorilla, hat, igloo, juice, kangaroo, lion, monkey, no, octopus, pig, question, ring, sun, train, umbrella, van, watch, box, yellow, zoo	2 ชั่วโมง
2	Hello! how do you do?	hello, How do you do?, I am glad to be with you.	2 ชั่วโมง
3	Action song	Turn left, Turn right, sit down, stand, shake, hip, jump, dance	2 ชั่วโมง
4	Point to the window	point, window, door, ceiling, floor, chair, friend	2 ชั่วโมง
5	Head and shoulder	head, shoulder, knee, toe, eye, are, mouth, nose	2 ชั่วโมง
6	If you're happy	happy, angry, scare, sleepy, clap, storm,	2 ชั่วโมง
7	Color of the rainbow	red, yellow, pink, green, purple, orange, blue, rainbow	2 ชั่วโมง
8	Banana	banana, shake, go, walk, dance, jump, wow!, peel, world, unite	2 ชั่วโมง

7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา ภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน 8 แผน ใช้เวลา 16 ชั่วโมง

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริม ความสามารถ ทางด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ เสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ เสนอแนะในด้านตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

9. นำแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อดูความเหมาะสมของเพลงกับการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

9.1 นางปองกมล แก้วคุณ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (ค.ม. สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย 2 ห้วยคล้า (พรมนครกอนุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

9.2 นายพรชัย ว่องไว ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ (สาขาภาษาอังกฤษ) โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

9.3 นายบรรลพ ช่อชู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้าศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

สำหรับแบบประเมินได้กำหนดคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเทียบเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 74)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านจะต้องมีคะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 74) ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 4.88 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

10. ปรับปรุง แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเพลง โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อหาความเหมาะสมด้านเนื้อหาการใช้ภาษา เวลา การสื่อความหมาย ความเหมาะสมของภาพประกอบ และลักษณะรูปเล่ม โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

10.1 การทดลองแบบ 1 : 1 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อดูความเหมาะสมด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และเวลา ของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 คน โดยใช้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน ประเภทละ 1 คน ในขณะที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด จากการทดลองพบข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ภาษา และเวลาในการดำเนินกิจกรรมบางเรื่องกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่พบข้างต้นไปปรับปรุงด้านการใช้ภาษาและเวลา เพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนทุกคน แล้วจึงนำไปทดลองแบบ 1 : 10 ต่อไป

10.2 การทดลองแบบ 1 : 10 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อดูความเหมาะสมด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ความยากง่าย และเวลา ของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 คน โดยใช้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน ประเภทละ 3 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อดูข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้และเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม จากการสังเกตผู้วิจัยไม่พบข้อบกพร่อง และได้ทำการเก็บคะแนนกระบวนการ (E_1) และคะแนนผลลัพธ์ (E_2) ผลปรากฏว่า E_1/E_2 เท่ากับ 75.31/76.67 จึงนำไปใช้ในการทดลองแบบ 1 : 100 ต่อไป

10.3 การทดลองแบบ 1 : 100 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 30 คน เสมือนการทดลองจริง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนที่ละแผนแล้วเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อหาคำนวณหาค่าทางสถิติ ผลปรากฏว่า คะแนนกระบวนการ (E_1) และคะแนนผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.39/81.33

10.4 นำแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

10.5 นำแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เป็นต้นฉบับให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลธรีรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน

2. การสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดยาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษา และวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการฟัง-พูดยาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3 ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.4 สร้างแบบทดสอบการฟัง-พูดยาษาอังกฤษ เป็นแบบสนทนา ถาม-ตอบ จำนวน 10 ข้อๆ ละ 6 คะแนน รวมเป็น 60 คะแนน ข้อสอบมี 4 ตอน ดังต่อไปนี้

2.4.1 ตอนที่ 1 สนทนาถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว โดยครูเป็นผู้ถาม จำนวน 3 ข้อๆ ละ 6 คะแนน รวมเป็น 18 คะแนน

2.4.2 ตอนที่ 2 สนทนาถามตอบ โดยการให้นักเรียนดูภาพแล้วตอบคำถามของครู จำนวน 3 ข้อๆ ละ 6 คะแนน รวมเป็น 18 คะแนน

2.4.3 ตอนที่ 3 สนทนาถามตอบ โดยการให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับจำนวนของสัตว์ (Animals) แล้วตอบคำถาม จำนวน 2 ข้อๆ ละ 6 คะแนน รวมเป็น 12 คะแนน

2.4.4 ตอนที่ 4 สนทนาถามตอบ โดยการให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในชั้นเรียน (school things) แล้วตอบคำถาม จำนวน 2 ข้อๆ ละ 6 คะแนน รวมเป็น 12 คะแนน

2.5 นำแบบแบบทดสอบการฟัง-พูดยาษาอังกฤษ ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

2.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา (Index of item – objective congruence = IOC) โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยข้อสอบต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 จึงจะถือว่าข้อสอบมีความสอดคล้อง

ระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 71) ผลการประเมินข้อสอบจำนวน 50 ข้อ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

2.8 นำแบบทดสอบไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดลอง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษา และวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ แต่ต้องการใช้จริง จำนวน 40 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา (Index of Item – Objective Congruence = IOC) โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยข้อสอบต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 จึงจะถือว่าข้อสอบมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และเนื้อหา (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 71) ผลการประเมินข้อสอบจำนวน 50 ข้อ พบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

3.8 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนอนุบาลสีรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาที่ผ่านมาแล้ว

3.9 วิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก

(B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 238 - 239) จำนวน 40 ข้อ ผลการวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ พบว่า ผ่านเกณฑ์ จำนวน 48 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 48 ข้อ ให้เหลือเพียงจำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.21 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 – 0.73 จากนั้นนำข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของโลเวท (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95

3.10 นำแบบทดสอบไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดลอง

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแล้วกำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิด และขอบข่าย โครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา และรูปแบบเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 25 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยใช้วิธีเชิงประจักษ์ (Face validity) ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อคำถามให้เป็นลักษณะรูปประโยค โดยให้ประธานเป็นคำว่า “ฉัน” และใช้คำให้สละสลวย

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้

คำศัพท์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะอีกครั้ง

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุริรัมย์ เขต 1 จำนวน 32 คน ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเบื้องต้น (Pre-experimental design) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One – group pretest – posttest design (ชูศรี วงศ์รัตนะ และองอาจ นัยพัฒน์. 2551 : 42) ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มตัวอย่าง	T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)

X แทน การสอนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง

T₂ แทน การทดสอบหลังทำการทดลอง (Posttest)

2. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความรู้พื้นฐานโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด และใช้กิจกรรมเพลงประกอบการเรียนการสอนตามที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลา 16 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 เมื่อทำการทดลองสอนรวมทั้งสิ้น จำนวน 8 แผนการเรียนรู้อันแล้ว จึงให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน (Posttest) คือแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าของการเรียนและเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

2.5 แจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง ในรูป 5 ระดับ แล้วเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียน จากสูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของ เชนิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2543 : 31)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนการฟัง-พูด จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
4. วิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถด้านความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent samples ของชูศรี วงศ์รัตน์ (2546 : 180)
5. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (สิน พันธุ์พินิจ. 2549 : 155)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 126)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X$	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 มีสูตรการคำนวณ ดังนี้
(เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44 - 51)

2.1.1 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$E_1 = \frac{\sum X \times 100}{\frac{N}{A}}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน

2.1.2 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\sum Y \times 100}{\frac{N}{B}}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ

2.2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ตามวิธีของโรวินेलลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli & Hambleton) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2.2 ความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก กัททิยธนี. 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

R แทน จำนวนคนตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2.2.3 อำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของเบรนนาน (Brennan) จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 106)

$$B = \frac{U - L}{n_1 - n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.2.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอิงเกณฑ์ ใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ (24 คะแนน)

3. สถิติที่ใช้ในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index : E.I.) มีสูตรดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ. 2546 : 31-35)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{Total - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	หมายถึง	ค่าดัชนีประสิทธิผล
	P_1	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	หมายถึง	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระแก่กัน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent samples ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลของกิจกรรมเพลงในการส่งเสริมความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์เพื่อการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการในกิจกรรมเพลง
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของกิจกรรมเพลง
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมเพลง
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

1. การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₁)

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียน 39 คน โดยให้นักเรียนทำใบกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียนแล้วนำมาหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง

4.1

ตาราง 4.1 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_p) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การเรียนรู้ด้วยการใช้กิจกรรมเพลง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	\bar{X}	ร้อยละ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	40	1,044	32.63	81.56
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	40	1,054	32.94	82.34
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	40	1,051	32.84	82.11
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	40	1,068	33.38	83.44
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	40	1,054	32.94	82.34
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	40	1,067	33.34	83.36
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	40	1,056	33.00	82.50
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	40	1,053	32.91	82.27
รวม	320	8,447	33.00	82.49

จากตาราง 4.1 พบว่านักเรียนได้คะแนนกระบวนการจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 8,447 จากคะแนนเต็ม 12,800 คิดเป็นร้อยละ 82.49 นักเรียนทำคะแนนได้เกิน ร้อยละ 80 ทุกกิจกรรม

2. การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก สรุปผลดังแสดงในตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการ	คะแนนทดสอบหลังเรียน
คะแนนเต็ม	40
คะแนนรวม	1,058
จำนวนนักเรียน	32
\bar{X}	33.06
ร้อยละ	82.66

จากตาราง 4.2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน มีคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 33.06 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 82.66 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 82.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ เกณฑ์ 75/75

นั่นแสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง- การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตาราง 4.3 ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประสิทธิภาพ	เต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	320	263.97	6.03	82.49
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	40	33.06	1.76	82.66
ประสิทธิภาพของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง (E_1/E_2) เท่ากับ 82.49/82.66				

จากตาราง 4.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ เท่ากับ 82.49 และมีค่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ เท่ากับ 82.66 แสดงว่า ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง- การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ เท่ากับ 82.49/82.66 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงแล้วให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูด แสดงในตาราง 4.3

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละ	S.D.
ก่อนเรียน	60	36.34	60.57	2.81
หลังเรียน	60	48.00	80.00	2.66

จากตาราง 4.4 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.81 และค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 48.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.66 แสดงว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงแล้วให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ แสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	40	20.41	2.31
หลังเรียน	40	33.06	1.76

จากตาราง 4.5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31 และค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 33.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 แสดงว่าความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

ตาราง 4.6 ทดสอบสมมติฐานคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	32	40	20.41	2.31	26.21*	0.0000
หลังเรียน	32	40	33.06	1.76		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.6 พบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมเพลง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 20.41 คะแนน และ 33.06 คะแนน ตามลำดับ และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมเพลง

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ มาทำการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมเพลง แสดงในตาราง 4.7

ตาราง 4.7 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index) ของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม (40)	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (40)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (40)	E.I.
32	1,280	653	1,058	0.6459

จากตาราง 4.7 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index) ของการใช้กิจกรรมเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.6459 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนและมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.59

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลงแล้วใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในตาราง 4.8

ตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านที่ 1 เนื้อหา			
1. เนื้อหาเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย	4.50	0.51	มาก
2. ฉันได้เรียนรู้และได้ฝึกทักษะเรื่องที่เรียนตามที่ต้องการ	4.75	0.44	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	4.38	0.71	มาก
4. เรื่องที่ฉันเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	4.75	0.44	มากที่สุด
5. ความรู้ที่ได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.54	0.59	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านที่ 1	4.58	0.54	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. ฉันมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมในชั่วโมง	4.42	0.65	มาก
7. ฉันและเพื่อน ๆ ได้เรียนตามที่ชอบ	4.50	0.51	มาก
8. ฉันมีโอกาสดำเนินมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.63	0.59	มากที่สุด
9. ฉันพอใจที่ได้เลือกวิธีการค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง	4.58	0.50	มากที่สุด
10. ฉันได้ฝึกทักษะฟัง-พูดจนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก	4.21	0.72	มาก
รวมเฉลี่ยด้านที่ 2	4.47	0.56	มาก

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านที่ 3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
11. ในช่วงโมงเรียนครูมีสื่อประกอบการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	4.29	0.62	มาก
12. การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ฉันเข้าใจและจดจำได้ดียิ่งขึ้น	4.42	0.65	มาก
13. ฉันภูมิใจที่ได้ทำกิจกรรมด้วยตัวเอง	4.58	0.58	มากที่สุด
14. ฉันตื่นเต้นและดีใจเมื่อได้เรียนในช่วงโมงนี้	4.58	0.58	มากที่สุด
15. สื่อใบงานที่ครูให้เพียงพอกับการเรียนรู้/ฝึกปฏิบัติ	4.33	0.56	มาก
รวมเฉลี่ยด้านที่ 3	4.44	0.60	มาก
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล			
16. ฉันมีโอกาสได้ทราบคะแนนผลงานที่ได้ทำ	4.38	0.58	มาก
17. คุณครูมีวิธีการทดสอบที่ทำหายและสนุกสนาน	4.46	0.51	มาก
18. ฉันอยากให้มีการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งที่เราเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลง	4.58	0.50	มากที่สุด
19. เมื่อมีการทดสอบฉันพอใจในคะแนนที่ได้เสมอ	4.50	0.59	มาก
20. เมื่อตั้งใจทำกิจกรรมคุณครูมักจะมีคำชมฉันและเพื่อนๆ เสมอ	4.67	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านที่ 4	4.51	0.53	มากที่สุด
ด้านที่ 5 ด้านผลงาน			
21. ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน	4.42	0.50	มาก
22. ผลงานของฉันได้รับการยอมรับคำชมเชยจากเพื่อน ๆ และคุณครู	4.67	0.48	มากที่สุด
23. ผลงานของฉันสามารถนำไปเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ ได้	4.46	0.51	มาก
24. ฉันพอใจในผลงานที่เกิดขึ้นจากความคิดและการฝึกปฏิบัติของตนเอง	4.63	0.49	มากที่สุด
25. ผลงานจากการเรียนรู้ของฉันสามารถประเมินผลการเรียนได้	4.42	0.58	มาก
รวมเฉลี่ยด้านที่ 5	4.52	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด 5 ด้าน	4.51	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 4.8 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูดยาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเพลง นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับเป็นรายชื่อจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้ดังต่อไปนี้ ฉันได้เรียนรู้และได้ฝึกทักษะเรื่องที่เรียนตามที่ต้องการ ข้อที่ 2 และข้อที่ 4 เรื่องที่ฉันเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มีคะแนนเฉลี่ย 4.75 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 20 เมื่อตั้งใจทำกิจกรรมคุณครูจะมีคำชมฉันและเพื่อนๆ เสมอ และข้อ 22 ผลงานของฉันได้รับการยอมรับคำชมเชยจากเพื่อนและคุณครู มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ตามลำดับ เช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีหัวข้อที่ใช้ในการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมุติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผล
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเพลงที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศิรา ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 123 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศิรา ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 5 ประเภท ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 8 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ใช้แบบแผนการวิจัย แบบ One – group pretest – posttest design (ชูศรี วงศ์รัตนะ และองอาจ นัยพัฒน์. 2551 : 42) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
2. ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลงตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
3. เมื่อทำการทดลองสอนรวมทั้งสิ้น จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียน
4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบความสามารถ

ด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง
ไปวิเคราะห์

5. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75
โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการฟัง-พูด จากแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง

4. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล ของแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการใช้กิจกรรม
เพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียนจากสูตรดัชนี
ประสิทธิผล ของ เผชญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545 : 31)

5. วิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t – test
แบบ Dependent samples ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 109)

6. เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยกำหนด
ระดับความพึงพอใจในข้อคำถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)
ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.49 / 82.66
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6459 คิดเป็นร้อยละ 64.59
3. ความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง
4. ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเพลงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.49/82.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมเพลงดังกล่าวได้มีการกลั่นกรอง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการทดลองใช้ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ผ่านการหาประสิทธิภาพก่อนนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจริงซึ่งทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูด และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น ดังที่ เชนิยู กิระการ (2544 : 44-46) ได้กล่าวว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษาได้รับการผลิตขึ้นมาแล้ว ต้องมีการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีการศึกษานั้นก่อนการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้สื่อการสอนใดๆ ที่ไม่ได้ผ่านการทดสอบการหาประสิทธิภาพภายนอก นอกจากจะไม่มี ความมั่นใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งหมายถึงคุณภาพของสื่อหรือเทคโนโลยีที่ยืนยันได้ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้วยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงอันเกิดแก่ผู้เรียน ในด้านของคุณธรรมและจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้สอนช่วยให้

ผู้สอนได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติม โดยเฉพาะเรื่องหลักการสอน เป็นเหมือนแผนที่นำทางไม่ให้ผู้สอนหลงทาง สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์มีขั้นตอน มีสื่อที่เหมาะสมกับสิ่งที่เรียน วัดและประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาถึงหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมเพลงในการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึง คือ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ควรจัดให้การเรียนการสอนเกิดความสอดคล้องกับความสนใจ จูงใจและความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของผู้เรียนต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligence) ของ การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983) ทฤษฎีภาษาที่สองของ เครเชน (Krashen, 1995) และทฤษฎีการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language) ของ ฟรีแมน (Freeman, 1992) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้งแผนการจัดการเรียนการสอนนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 80) ที่ได้ทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด โดยใช้เพลง พบว่าชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ 83.24/89.49 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 70/70 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าสื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

2. กิจกรรมเพลงช่วยส่งเสริมความสามารถในด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นเนื่องจาก

ประการแรก เนื้อหาในเพลงที่มีเนื้อเรื่อง มีเนื้อเรื่องที่ซ้ำๆ และมีคำแปลเป็นภาษาไทย ในการฝึกร้องทำให้ผู้เรียนได้ฟังเนื้อร้องเดิมๆ หลายๆ ครั้ง และเนื้อร้องดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาทางภาษาที่ผู้สอนจัดหรือเลือกให้เป็นบทเรียนแก่นักเรียน ซึ่งประโยคที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องของเพลง และกล่าวถึงหลายครั้งในเพลง ทำให้ผู้เรียนได้ฟัง ได้ฝึกพูดตาม ทั้งนี้การได้ยิน ได้ฟังข้อความเดิมๆ ซ้ำๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและการพูดได้อย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมสูงที่จะนำ การฟัง และการพูดดังกล่าวไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ และสามารถจดจำประโยคหรือบทสนทนานั้น ได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาทักษะการฟัง พูดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังเช่น สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 53) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การฝึกทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร จึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน และนอกจากนี้ สุจิตรา สวัสดิวิชัย (2539 : 57) ยังกล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะมีทักษะ

การฟัง – การพูดภาษาอังกฤษนั้นต้องมีการฝึก โดยเฉพาะยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น เนื่องจากทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อเนื่องกันไป ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกวรินทร์ สุขเกตุ (2550 : 48-49) ที่พบว่า กิจกรรมเพลงมีความหลากหลาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ไม่รู้สึกเกร็ง ไม่รู้สึกประหม่า มีความมั่นใจในการสนทนาได้ตอบมากขึ้นเพราะในการเรียนการสอนแต่ละแผนผู้สอนมีการใช้สื่อประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และให้เกิดแรงจูงใจ ในการฝึกพูด จึงทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อเวลาพูด

ประการที่สอง เพลงสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อเรื่องของเพลงที่น่าสนใจและพบเห็นได้บ่อยในชีวิตประจำวัน โดยเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวและเป็นบทเพลงที่มีคำศัพท์ง่ายๆ มีโครงสร้างประโยคที่ไม่ซับซ้อน แล้วขยายไปสู่เรื่องที่กว้างขึ้นซึ่งเพลงจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับร่างกาย สัตว์ ยานพาหนะ อากาศ และกิจวัตรประจำวันซึ่งส่วนใหญ่จะมีบทพูดอยู่ในเนื้อเพลง ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้การฟัง-พูดได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสได้ฝึกพูดผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเดาเนื้อเรื่องจากหัวข้อที่ได้ฟัง การเล่าเรื่องซ้ำ การแสดง ความคิดเห็นและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมเพลง ผู้เรียนได้ฟังเพลง ร้องเพลงทำท่าประกอบ สนทนา ได้ตอบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่สอดคล้องกับทฤษฎีทฤษฎีปัญหาของการ์ดเนอร์ (Gardner) ที่ดึงเอาความสามารถทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวออกมาแสดง จะเห็นได้ว่ากิจกรรมเพลงที่บอกเรื่องราวนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียน ได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะด้านการฟัง พูดที่ดี เช่นเดียวกับบวรธรรม เปลี่ยนบุญเลิศ (2540 : 73) ที่กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนจะไม่เกิดทักษะการพูดถ้าไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างเพียงพอมาก่อน ทักษะการฟังของผู้เรียนอาจพัฒนาขึ้นได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก

ประการที่สาม เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เนื่องจากกิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างผ่อนคลาย และสนุก ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดซักถามปัญหา และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาที่เรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน เช่นนี้ ช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูดและแสดงความคิดเห็น โดยไม่รู้สึกเขินอาย นอกจากนี้การร้องเพลงยังช่วยในเรื่องของการออกเสียง (Pronunciation) สอดคล้องกับซาริ โคเบนและเมทิน (Saricoban & Metin, 2000 : 1-3) ได้สนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของเพลงไว้ว่า เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนลดความตึงเครียด เพลงทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ

โดยเฉพาะการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ เพลงเป็นสื่อที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เต็มคำ ตอบคำถาม วาดภาพ จินตนาการจากเพลง เรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อหาของเพลง เป็นต้น ครูสามารถนำเพลงมาใช้ประกอบการสอนได้ทั้งชั้นนำเข้าสู่บทเรียน คำเนิการสอน และสรุปบทเรียน หรือทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น คำศัพท์ รูปประโยค กฎไวยากรณ์และนอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 80) กล่าวเอาไว้ว่า การร้องเพลง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กแสดงออก เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 80) ที่พบว่า สื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

3. กิจกรรมเพลงช่วยส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้สูงขึ้นตามสมมติฐานด้วยเหตุผลดังนี้

เนื้อเรื่องและคำศัพท์ในเพลงมีความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ผู้วิจัยได้เลือกเพลงที่มีเนื้อหาเพลงที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นทำนองและจังหวะซึ่งเหมาะแก่ผู้เรียน และมีจำนวนศัพท์ใหม่ที่ไม่มากและยากเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยในการสอนคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยได้เริ่มจากคำศัพท์ที่ง่ายๆ ก่อนไปสู่คำศัพท์ที่ยากขึ้น ตามทฤษฎี 1+1 ของเครเชิน (Krashen) ที่กล่าวว่า ตัวป้อนที่ผู้เรียนได้รับควรสูงกว่าระดับความรู้ของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย เพื่อจะช่วยสร้างความเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น ซึ่งกิจกรรมเพลงเป็นกิจกรรมที่เป็นไปตามทฤษฎีนี้ เนื่องจากเพลงที่ใช้เป็นเพลงที่สั้น จังหวะ และทำนองไม่เร็วจนเกินไป ทำนองที่ซับซ้อนจะดึงความสนใจของผู้เรียนไปยังทำนองมากกว่าเนื้อร้องส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนเนื้อร้องได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้คำศัพท์และ โครงสร้างของภาษาที่ปรากฏซ้ำๆ ในเพลง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และจำคำศัพท์ใหม่ได้ดี ในด้านการสอนคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยได้มีการเตรียมผู้เรียนก่อนที่จะฟังเพลง เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับเนื้อเรื่องก่อนที่จะฟัง ซึ่งช่วยให้มีความเข้าใจคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ คริสเตียนเซน (Kristiansen. 1994) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนคำศัพท์ว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในอดีตที่ผ่านมา ผู้เรียนและผู้สอนมักจะคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ จึงทำให้เกิดความเพิกเฉยต่อการฝึกฝนคำศัพท์ และไปเน้นที่หลักไวยากรณ์ที่คิดว่าสำคัญและยากที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และฮาร์มัน (Harmon. 1998 : 518) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์มาก จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยกว่า และการมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในวงจำกัดเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ

ในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิญาณี บุรณะชาติ และคณะ (2552 : 51) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงมีความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

4. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6459 แสดงว่านักเรียนมีอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วเพิ่มขึ้นเป็นคิดเป็นร้อยละ 64.59 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียน ได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลงเพราะเพลงช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาได้เร็วขึ้นมีความเหมาะสมในการประกอบ การจัดการเรียนรู้ ช่วยให้โอกาสฝึกการใช้คำศัพท์และการสนทนา ได้ตอบจำคำศัพท์และบทสนทนา ได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพลงมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความกระตือรือร้นสนใจเนื้อหาและให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปิญาณี บุรณะชาติ และคณะ (2552 : 51) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง มี ความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และคะเนิงนิจ จันท์แก้ว (2552 : 55-56) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการ เรียนรู้ที่มีเพลงประกอบและไม่มีเพลงประกอบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองที่เรียน โดย แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มี เพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้สื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผล ทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน (ประภัสสร พึ่งอินทร์ 2552 : 80)

5. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง โดยพิจารณาจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง ซึ่งเป็นแบบวัดความพึงพอใจด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 อันดับ ปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ ใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจเพราะเพลงช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาได้เร็วขึ้นมีความเหมาะสมในการประกอบ การจัดการเรียนรู้ ช่วยให้โอกาสฝึกการใช้คำศัพท์และการสนทนา ได้ตอบจำคำศัพท์และบทสนทนา

ได้ง่ายขึ้น และขั้นตอนในการสอนคำศัพท์และการสนทนาฟัง พูด ที่ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพลงมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจในเนื้อหาและให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คะเน็งนิจ จันท์แก้ว (2552 : 55-56) ที่พบว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอน ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ความสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียนเกิดความรู้สึกระทึกใจ และชอบที่จะเรียน การสอนที่พยายามให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจที่ดีต่อครูผู้สอน ต่อสิ่งที่เรียนซึ่งมีผลให้การเรียนประสบความสำเร็จและนอกจากนี้ประภัสสร พิงอินทร์ (2552 : 80) ที่พบว่า สื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลง และผู้เรียนยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตนเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

กล่าวโดยสรุปแล้วการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเห็น ได้จากคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น และทักษะในการฟัง พูดของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ในชั้นเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมนั้นเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสามารถของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมเพลงจึงมีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง-พูดได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง ที่นำมาใช้สอน ควรเป็นเพลงที่มีเนื้อร้องสั้นๆ และเกมที่เข้าใจง่ายทำนองสนุกสนาน มีประโยชน์มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนที่เป็นสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์จริง
2. การแสดงท่าทางประกอบเพลงในการสอนภาษาอังกฤษ ควรสื่อความหมายตรงกับเนื้อเพลง จึงจะมีความหมายสำหรับนักเรียนในชีวิตจริง เพราะนักเรียนต้องการ ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีความหมาย และควรคำนึงถึงเวลา สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะดวกและพอเหมาะ ครูต้องดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะอาจส่งเสียงดังรบกวนห้องอื่น

3. ครูต้องคำนึงถึงความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอน ของกิจกรรมเพลงและเกมได้ สอดคล้องกัน รูปแบบแต่ละกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำ ซึ่งเป็นภาระงาน และการจัดการ ชั้นเรียนต้องมีการวางแผนจัดการชั้นเรียนที่ชัดเจนสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการบูรณาการทักษะทางภาษา โดยการปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อนทั้งงานชิ้นงานกลุ่ม งานคู่และงานเดี่ยว

4. ครูควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมหาสื่ออุปกรณ์ หรือร่วมกันประดิษฐ์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. เพลงควรมีทำนองที่ผู้เรียนคุ้นเคยเพื่อช่วยต่อการฟัง-พูดและจำ จะทำให้นักเรียนสนใจที่จะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพราะสามารถฟัง-พูดและร้องเพลงได้รวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมเพลง กับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่นการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้อรรถลักษณะของนิทาน การสอนตามคู่มือครู และการใช้บทบาทสมมติ

2. ควรทำการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมเพลงกับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมีมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ควรทำการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม โดยนำไปบูรณาการกับวิชาศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์

4. ควรพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม ไปสู่รูปแบบ Digital โดยใช้ ICT เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร ชีปัดดี และมานิต ยอดเมือง. (2547). การออกแบบผลิตภัณฑ์วัสดุหลักสูตร. อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- _____. (2539). ชุดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2540). ชุดฝึกการเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- _____. (2546). การจัดการเรียนรู้อุ้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551 ข). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา ปราบพาล. (2530). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัรรณ์ย์ สายสุดใจ. (2557). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กัญญาปภัส รัตนเรืองศิลป์. (2557). การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง พูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- กันยารัตน์ เฟิงสา. (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเบิกไพรด้วยวิธีสอนโดยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กุศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกคู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- กุศาวดี บุญนำ. (2560). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดศรีสุวรรณาราม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เกวรินทร์ สุขเกตุ. (2550). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). การพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท บู้คส์ จำกัด.
- เจียน วันทนียตระกูล. (2552). หลักการและวิธีการสอน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.
- คะเนิงนิจ จันทรแก้ว. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบและไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทิมา แหวนเพชร. (2556). การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดด่านทับตะโกด้วยวิธีสอนโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- จินตนา นุตทัศน. (2541). “การสอนเพลง”, วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 16 (2) : 40 – 45.
- เฉลิม ดาวเรือง. (2539). สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในกิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 9) กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ชูศรี วงศ์รัตน์ และ องค์อาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ : แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เชษฐมาศ วัฒวรรณ. (2553). การศึกษาความสามารถทางการฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่ล้อมที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้วรรณลักษณะของการเล่านิทาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2545). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ณรุทธ์ สุทนต์. (2544). พฤติกรรมการสอนดนตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา. (2560). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.

เดือนนภา ทองมาก. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุดกาย โดยใช้วิธีการสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ดวงเพชร นาอุดม. (2551). การพัฒนากิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เกมและเพลง สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

เต็มดวง ดวงมณี. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ทัศนีย์ จันทร. (2556). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลบ้านจอมบึงด้วยวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทิตติยา อินกล่อม.(2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านเก่าตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยกิจกรรมเพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2550). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- ปนัดดา ประพันธ์กุล. (2556). การใช้การเรียนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประนอม สุรัสวดี. (2541). ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สื่อการนำไปใช้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชิต.
- ประภัสสร พึ่งอินทร์. (2552). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ). อุตรธานี : บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ปัทมาธิ บุระชาติ และคณะ. (2552). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ และความคงทนในการจำความหมายของคำศัพท์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพชรญู กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). “ดัชนีประสิทธิผล” (Effectiveness Index : E.I.) วารสารการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8(2) : 31-35.

เผชิญ กิจระการ. (2544). “การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂)”.

วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44.

_____. (2545). “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)”. วารสารการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8(2) : 31-35.

_____. (2546). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาสารคาม :
ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอควิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่...การจัดการเรียนของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

พริ้งพงษ์ ไชยชาวงษ์. (2535). การพัฒนาชุดสื่อประสมเพื่อฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิสุทธา อารีราษฎร์. (2550). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2549). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ.

มาลินี จุฑะรพ. (2546). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.

ยุพิน พิพิธกุล. (2545). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิชการ
พิมพ์.

เยาวรัตน์ การพานิช, และอังคณา ทองพูน. (2543). ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มนุษยศาสตร์สังคมศึกษา. 17 : 22-34.

รัตติกาล ชำนาญยา. (2552). การใช้วีดิทัศน์รายการคริส ตีลิเวอร์รี่ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.

- รองเนื่อง สุขสมิติ. (2537). ผลการใช้เพลงเสริมบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุจิร ภู่อสาระ. (2546). การเขียนแผนการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2542). Teaching with Songs. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วารุณี ยะปาน. (2556). การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบ่อ ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วาโร เฟื่องสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรวรรณ เปลี่ยนบุญเลิศ. (2540). เทคนิคการสอนทักษะการฟัง แนวคิด และเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรา เจือจันทร์. (2533). ผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา) : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมล เหล่าเคน. (2552). ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรินยา คุณประทุม. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการแก้ปัญหาของโพลยา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กอสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- _____. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์. (2548). เคล็ดลับวิธีคิดและวิธีสร้างนวัตกรรมสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- สมยศ แมนเข้ม. (2545). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เคล็ดลับไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

- สิน พันธุ์พินิจ. (2549). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ.
- สิริกัญญา ขวัญสำราญ. (2543). การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริรัตน์ เรือนนุช. (2552). การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย
โรงเรียนบ้านรางอีเม้ย โดยวิธีการสอน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดย
ใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุจิตรา สวัสดิวงษ์. (2539). การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในแนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ชันบุญ. (2556). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ
ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุรชาติ บุรณศิริ. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระโดยใช้วิธีสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ) : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุวิมล พุฒิรุ่งเรือง. (2559). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพเนินพูลุ โดยใช้วิธี
สอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุรัต ไชยรัตน์. (2548). การสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่มีบริบทใกล้ตัว ผู้เรียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). สงขลา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- อริยะ สุพรรณเกษัช. (2546). การพัฒนา IQ EQ MQ และสมาธิ ด้วยคลื่นเสียง. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อ้อย แซ่ฮอ. (2550). การประเมินทักษะทางภาษา. ค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2559, จาก <http://gotokhow.org/blog/skuikratoke/76444>.
- อังคณา จันทะแสง. (2552). การฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับใช้วัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2540). แนวทางการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรีย์ คงอมรสายชล. (2552). การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อร้องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเอส พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.
- _____. (2546). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โอเดียนส โตร์.
- ฮาฮีตะดินมอ. (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน. ปรินซ์นิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Block, C., & Israel, S. E. (2004, October). The ABCs of Performing Highly Effective Think-Aloud. *The Reading Teacher*. 58(2) : 154-167.
- Bradsford, J. & Johnson, M. (1972). "Contextual Prerequisites for Understanding: Some Investigations of Comprehension and recall", *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*. 11 : 717-126.
- Byrne, D. H. (1999). *Teaching Oral English*. London : Longman Group Ltd.
- Chen, I. (2008). *Using games to promote communicative skills in language learning*. Retrieved Febuary 27, 2015, From<http://www.ijchenw.com>.

- Dhaka University. (2009) **Use of songs, rhymes and games in teaching English to young learners in Bangladesh**. Retrieved October 30, 2011, from <http://www.banglajol.info/index.php/DUJL/article/...3439>
- Doff, A. (1991). **Teaching English: A training course for teacher**. Great Britain : Cambridge University.
- Eller, R., Papps, C., & Brown, E. (1988). The Lexical Development of Kindergarteners : Learning from Written Context. **Journal of Reading Behavior**. 20(1): 5-24.
- Finlinson, A. R. (1997). Cooperative game: **Promoting prosaical behaviors in children**. New York:Holt Rinehart and Winston.
- Finocchiano, M. (1979). **English as a second Language from Theory to Practice**. New York : McGraw – Hill.
- Finocchiaro, M. & Sako, S. (1993). **Foreign Language Testing : A Practical Approach**. New York : Regents Publishing Company, Inc.
- Freeman, Y. S. & Freeman, D. E. (1992). **Whole Language for Second Language Learners**. The United States of America : Heinemann, A Division of reed Publishing.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind : The Theory of Multiple Intelligences**. London : Poladin.
- _____. (1993). **Multiple Intelligences: The Theory in Practice**. New York : Basic Book.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York : McGraw – Hill Book.
- Harmer, J. (1991). **The practice of English language teaching** (6thed). Hong Kong : Longman.
- Harmon. (1998). “Vocabulary Teaching and Learning in a Seventh-grade Literature-based Classroom”. **Journal of Adolescent & Adult Literacy**. (4) : 518-529.
- Hasan, A. (2000). “Learner’s perception of Listening Comprehension Problems”. **Language, Culture and Curriculum**. 13 : 137-153.
- Helgesen, M, & Brown, S. (1995). **Active listening: Introducing skills for understanding (teacher s edition)**. Cambridge: Cambridge University.
- Kotler, P. (1997). **Marketing Management : Analysis, Planning, Implementation and Control**. 9th ed. New Jersey : Prentice Hall.
- Krashen, S. (1985). **The Input Hypothesis: Issues and Implications**. New York: Longman Group Limited.

- _____. (1985). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. New York: Phoenix, ELT.
- _____. (1989). "We Acquire Vocabulary and Spelling by Reading: Additional Evidence for the Input Hypothesis". **Modern Language Journal**. 73(4): 440-464
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1995). **The Natural Approach**. Great Britain : The Alemany Press / Pergamon Press Ltd.
- Krech, T. H. (2004). "Training Strategies for Listener Comprehension of Foreign Accented Speech." **Dissertation Abstracts International**. 65 (06) : 2180 – A; December.
- McDonell, W. (1992). Language and cognitive development through cooperative group work. **Cooperative Learning**, 2(3),51-64.
- Morley, J. (1984). **Learning in ESL: Developing self-study activities for listening comprehension**. Orlando: Harcourt Brace Jovanovich.
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row.
- Parrott, W.G., & Schulkin, J. (1993). Psychophysiology and the cognitive nature of the emotions. **Cognition and Emotion**. 7 : 43-59.
- Ramsey, M.E., & Bayless, K.M. (1980). **Kindergarten Programs and Practices**. St.Louis : The C.V. Mosby
- Ray, J. J. (1998). "For the Love of Children : Using the Power of the Music in English as a Second Language Programs." **Dissertation Abstracts International**. 59 (7) : 2571 – A.
- Riddle, C. (1990). "Traditional Singing Games of Elementary School Children in Los Angles (California)." **Dissertation Abstracts International**. 51 (5) : 1543 – A.
- Risser, N. L. (1975, January-February). "Development of an Instrument to Measure Patient Satisfaction with Nurse and Nursing Care in Primary Care Setting." **Nursing Research**, 24 : 45-51.
- Rivers, W. M. (1980). "Hearing and Comprehension", **English Teaching Forum**. 4 : 18-19.
- Rost, M. (1991). **Listening in Action**. Englewood Cliffs: Prentice Hall International.
- _____. (2006). **Listening in Action**. London : Prentice Hall.
- Samuel, S.J., & Kamil, M.L. (1987). **Models of reading process in Handbook of reading research** (pp. 295-309).New York: Longman.

Santala, A. W. (2003). "An interpretive Study of Four Secondary – Level Male Music Teacher in Northwestern Ontario." **Dissertation Abstracts International**. 41 (2) : 365.

Underwood, M. (2006). **Teaching Listening**. London : Longman.

Wrucke-Nelson, A. C. (1993, July). An investigation into the development of oral English in concept formation through the use of group games in the bilingual classroom.

Dissertation Abstracts International. 54 (1) : 82.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางกมล แก้วครู ตำแหน่งครู แก้วคุณ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย 2 ห้วยคล้า (พรหมดิเรกอนุสรณ์) อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. นายพรชัย ว่องไว ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อนวัตกรรมและ
ด้านวัดและประเมินผล
3. นายบรรลู่ ช่อชู ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนภัทรบพิตร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อนวัตกรรม

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธีรา

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายวิโรจน์ ประรัมย์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๕๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธีรา

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายบรรลุ ช่อชู

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมकुณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายพรชัย ว่องไว

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมูล สมकुณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางปองกมล แก้วคุณ

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลศีรา

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายวิโรจน์ ประรัมย์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลธีรา

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายบรรลุ ช่อชู

ด้วย นายวิโรจน์ ประรัมย์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 My Alphabets

ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การทักทายที่ถูกต้องกับสถานการณ์ รู้จักเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษ และช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่สังคมได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานที่ ต 1.3 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียน พูดทักทายผู้อื่น ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนร้องเพลง Phonics Song 2 ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน
4. นักเรียนมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เนื้อหาสาระ

การทักทายเป็นภาษาอังกฤษ เพลง Phonics Song

คำศัพท์

apple, ball, cat, dog, elephant, fish, gorilla, hat, igloo, juice, kangaroo, lion, monkey, no, octopus, pig, question, ring, sun, train, umbrella, van, watch, box, yellow, zoo

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนการฟัง

1. ครูเดินเข้ามาในห้องเรียน แล้วทักทายนักเรียนด้วยคำว่า “Good morning” นักเรียน ครู แนะนำให้นักเรียนพูดตอบครูว่า “Good morning คุณครู _____” ทำหลาย ๆ ครั้ง

2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง A-Z song เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์เดิมที่เรียนผ่านมา
3. ครูเขียนคำว่า APPLE บนกระดาน พร้อมทั้งออกเสียงตัวอักษรทีละตัว นักเรียน ออกเสียงตามให้ชัดเจน A – P – P – L – EAPPLE
4. นักเรียนเขียนตัวอักษรทีละตัวกลางอากาศพร้อมทั้งออกเสียงให้ชัดเจน A – P – P – L – EAPPLE จากนั้นเดาความหมายร่วมกัน
5. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเสียงของแต่ละตัวอักษร ว่าออกเสียงอย่างไร A – P – P – L – E
6. ครูคิดแผนภูมิเพลง Phonics Song 2

ขั้นหลังการสอน

7. ครูเปิดเพลงให้นักเรียนดูและฟังเพลง 2 เที้ยว และหลังจากนั้นให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์ตามเนื้อเพลง
8. นักเรียนฟังเพลงซ้ำอีกครั้ง และร้องเพลงตาม หลังจากนั้นบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเพลง

ขั้นหลังการฟัง

9. นักเรียนจับคู่ทักทายกันตามที่สถานการณ์ที่ครูกำหนด เช่น

Sam : How many English alphabets are there?

Sara : There are 26 English alphabets.

Sam : Which is the first alphabet?

Sara : The first alphabet is A/a.

Sam : Which is the last alphabet?

Sara : The last alphabet is Z/z.

Sam : Spell the words beginning with A, please?

Sara : A – p – p – l – e

Sam : Which vocabulary has an alphabet B?

Sara : It is Bee/Bat/Blue/Black/Bag.

10. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง Phonics Song 2 พร้อมกัน และให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ
11. นักเรียนทำใบงานที่ 1 จับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Match the words with the meaning)
12. นักเรียนทำใบงานที่ 2 คู่มือตัวเลขแล้วเขียนตัวอักษรที่ซ่อนอยู่

สื่อการเรียนรู้

1. CD คาราโอเกะเพลง Phonics Song 2
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. แผ่นป้ายประโยค
5. แผ่นภูมิเพลง

การวัดและการประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินผลการสนทนากลุ่ม-ตอบ
3. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ

เครื่องมือที่ใช้วัด

1. แบบสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรม
2. แบบฝึกหัด

เกณฑ์การประเมิน

1. ทำแบบฝึกหัดคะแนน 75% ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ได้คะแนนระดับปานกลางขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ดร. ธนา คุจเพ็ญ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

บันทึกผลหลังการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายวิโรจน์ ประรัมย์)

ครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เพลงที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพลง Phonics Song 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

Phonics song 2

A is for apple a a apple , B is for ball b b ball,

C is for cat c c cat, D is for dog d d dog,

E is for elephant e e elephant, F is for fish f f fish,

G is for gorilla g g gorilla, H is for hat h h hat,

I is for igloo i i igloo, J is for juice j j juice,

K is for kangaroo k k Kangaroo, L is for lion l l lion,

M is for monkey m m monkey, N is for no n n no,

O is for octopus o o octopus, P is for pig p p pig.

Q is for question q q question, R is for ring r r ring,

S is for sun s s sun, T is for train t t train.

U is for umbrella u u umbrella, V is for van v v van,

W is for watch w w watch, X is for box x x box.

Y is for yellow y y yellow Z is for zoo z z zoo.

So many things for you to learn about,

So many ways to sing a song

ใบงานที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Phonics Song 2

ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง

จับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Match the words with the meaning)

dog

ball

cat

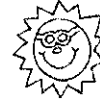
sun

umbrella

van

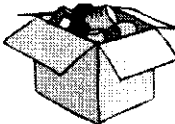
igloo

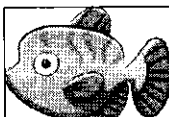
hat

fish

box

Name _____

No. _____

ใบงานที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Phonics Song 2

ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

คำชี้แจง แปลตัวเลขให้เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

A	B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7
H	I	J	K	L	M	N
8	9	10	11	12	13	14
O	P	Q	R	S	T	U
15	16	17	18	19	20	21
V	W	X	Y	Z	Code Games	
22	23	24	25	26		

1

26	15	15
z	o	o

2

15	3	20	15	16	21	19

3

2	15	24

4

25	5	12	12	15	23

5

12	9	15	14

6

6	9	19	8

7

10	21	9	3	5

8

7	15	18	9	12	12	1

9

23	1	3	20	8

10

3	1	20

Name _____ No. _____

แบบบันทึกคะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My Alphabet

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนระหว่างเรียน			
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	รวม	หมายเหตุ
		10	10	20	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
	รวม				
	เฉลี่ย				
	S.D.				

แบบประเมินทักษะการฟัง – พูด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง My Alphabet

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนระหว่างเรียน					รวม	หมายเหตุ
		ฟังแล้วสามารถตอบ คำถามได้	พูดตามสถานการณ์ ง่าย ๆ ได้	พูดเลียนแบบบท สนทนาได้	พูดสนทนาถาม- ตอบได้			
		3	3	2	2	10		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
	รวม							
	เฉลี่ย							
	S.D.							

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง My Alphabet

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนระหว่างเรียน				รวม	หมายเหตุ
		ความตั้งใจใน การทำงาน	ความมีวินัยใน ทำกิจกรรม	ความร่วมมือใน การจัดกิจกรรม			
		4	3	3	10		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
	รวม						
	เฉลี่ย						
	S.D.						

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

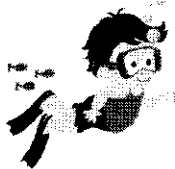

แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะฟัง – พุคภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามครู (จำนวน 10 ข้อ 60 คะแนน)

ตอนที่ 1 : ให้นักเรียนพูดบทสนทนาตอบโต้หรือคำถาม (ข้อละ 6 คะแนน)

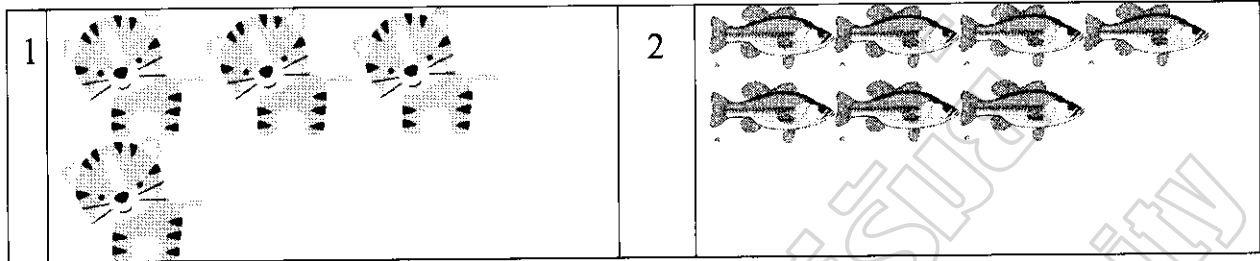
- ครู : Good morning.
 นักเรียน : _____.
1. ครู : What is your name?
 นักเรียน : _____.
2. ครู : How old are you?
 นักเรียน : _____.
3. ครู : What time do you go to school?
 นักเรียน : _____.

ตอนที่ 2 : ให้นักเรียนดูภาพแล้วตอบคำถาม (ข้อละ 6 คะแนน)

1		2	
3			

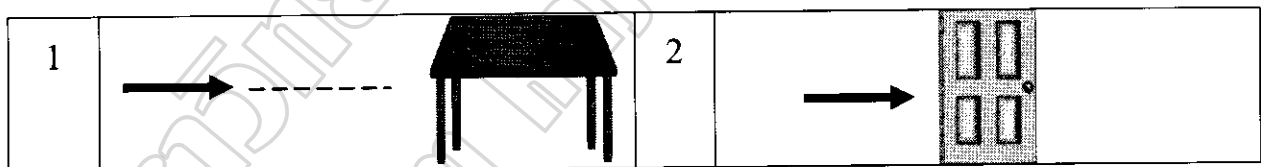
4. ครู : What is he doing in the picture number 1?
 นักเรียน : _____.
5. ครู : What is he doing in the picture number 2?
 นักเรียน : _____.
6. ครู : What is he doing in the picture number 3?
 นักเรียน : _____.

ตอนที่ 3 : ให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับจำนวนของสัตว์ (Animals) แล้วตอบคำถาม
(ข้อละ 6 คะแนน)

7. ครู : How many tigers are there, in the picture number 1?
นักเรียน : _____.
8. ครู : How many fish are there, in the picture number 2?
นักเรียน : _____.

ตอนที่ 4 : ให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในชั้นเรียน (school things) แล้ว
ตอบคำถาม (ข้อละ 6 คะแนน)

9. ครู : What colour is it, in the picture number 1?
นักเรียน : _____.
10. ครู : What is this, in the picture number 2?
นักเรียน : _____.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ)
 ประกอบการใช้ กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและ
 ความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง (60 นาที)

Direction : Choose the best answer.

1. Which vocabulary has a letter C ?

- a. bird
- b. cow
- c. dog
- d. ant

2. Which vocabulary has a letter K ?

- a. kite
- b. cat
- c. duck
- d. orange

3. Which word has the same sound with
“big” ?

- a. cow
- b. wig
- c. nine
- d. hair

4. Which word has the different sound from
the others?

- a. fly
- b. bye
- c. cry
- d. play

5. Which word has the different end sound?

- a. rat
- b. sit
- c. fast
- d. watch

6. Which word has different final sound from
the other words?

- a. stay
- b. play
- c. boy
- d. day

7. Which word has different vowel sound?

- a. cake
- b. make
- c. lake
- d. feed

8. Which word has the same first consonant
sound as “centimeter” ?

- a. count
- b. chop
- c. center
- d. crown

9. Which word starts with the same sound as “hungry” ?

- a. horse
- b. hour
- c. honest
- d. honor

10. ข้อใดมีคำที่ออกเสียง gr ตามกำหนด

- a. gun
- b. girl
- c. green
- d. get

11. ข้อใดมีคำที่มีเสียงทาบหลัง er

- a. teacher
- b. pencil
- c. heart
- d. word

12. Which animal like to eat fruit?

- a. dog
- b. bird
- c. cat
- d. fish

13. What colour is carrot?

- a. purple
- b. blue
- c. orange
- d. brown

14. What colour is banana?

- a. pink
- b. red
- c. yellow
- d. black

15. How many days are there in the week?

- a. 5 days
- b. 7 days
- c. 365 days
- d. 366 days

16. Which is the last day of the week ?

- a. Friday
- b. Saturday
- c. Sunday
- d. Monday

17. What is the colour of Sunday?

- a. yellow
- b. green
- c. orange
- d. red

18. Which animal has a big body?

- a. hen
- b. elephant
- c. lion
- d. horse

19. Which animal has a long neck?

- a. giraffe
- b. elephant
- c. monkey
- d. hamster

20. Which animal has a long body?

- a. caterpillar
- b. pigeon
- c. sparrow
- d. snake

21. I use my _____ to listen.

- a. feet
- b. ears
- c. eyes
- d. mouth

22. I use my _____ to write.

- a. nose
- b. neck
- c. eyes
- d. hand

23. I use my _____ to kick.

- a. mouth
- b. hand
- c. arm
- d. foot

24. What is it?

- a. cat
- b. cow
- c. horse
- d. sheep

25. What is it?

- a. elephant
- b. hippo
- c. fish
- d. tiger

26. What is he doing?

He is _____.

- a. sleeping
- b. dancing
- c. walking
- d. running

27. What is she doing?

She is _____.

- a. sleeping
- b. dancing
- c. walking
- d. reading

28. What is he doing?

He is _____.

- a. singing
- b. speaking
- c. cooking
- d. writing

29. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า แมงมุม

- a. kitty
- b. rabbit
- c. spider
- d. dog

30. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า ช้าง

- a. horse
- b. giraffe
- c. crocodile
- d. elephant

31. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า จระเข้

- a. panda
- b. giraffe
- c. crocodile
- d. kangaroo

32. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า สีน้ำตาล

- a. black
- b. blue
- c. brown
- d. green

33. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า สีเทา

- a. green
- b. grey
- c. black
- d. purple

34. What does he feel?

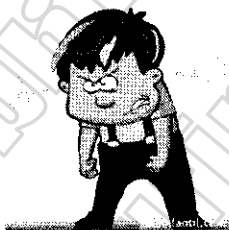
- a. happy
- b. sad
- c. tired
- d. bored

35. What does he feel?

- a. tired
- b. happy
- c. funny
- d. sad

36. What does he feel?

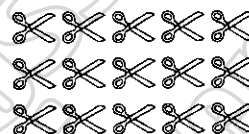
- a. happy
- b. sad
- c. angry
- d. storm

37. How many stars are there?

- a. ten
- b. eleven
- c. twelve
- d. twenty

38. How many scissors are there?

- a. five
- b. fifteen
- c. fifty
- d. fourteen

39. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า เด็กผู้หญิง

- a. woman
- b. girl
- c. boy
- d. man

40. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า ชาวนา

- a. teacher
- b. student
- c. policeman
- d. farmer

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ)
 ประกอบการใช้ กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	B	21	B
2	A	22	D
3	B	23	D
4	D	24	A
5	D	25	C
6	C	26	B
7	D	27	D
8	C	28	A
9	A	29	C
10	C	30	D
11	A	31	C
12	B	32	C
13	C	33	B
14	C	34	A
15	B	35	D
16	B	36	C
17	D	37	C
18	B	38	B
19	A	39	B
20	D	40	D

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในด้านความพึงพอใจ โดยแบ่งคำถามเป็น 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านเนื้อหา
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
- 1.4 ด้านการวัดและประเมินผล
- 1.5 ด้านผลงาน

2. แบบประเมินนี้มีทั้งหมด 25 ข้อ ใช้เวลา 25 นาที

3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดและพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเลือกตอบข้อที่ตรงกับความรู้สึกจริงๆ ของนักเรียน การตอบแบบสอบถามไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันการเลือกคำตอบในแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด

4. วิธีตอบแบบประเมิน ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วพิจารณาว่ามีความรู้สึกตรงกับคำตอบใดก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบประเมิน

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
0. ข้าพเจ้าเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสนุกสนาน	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง ข้อ 0 นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจมากที่สุด แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยกิจกรรมเพลง อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านที่ 1 เนื้อหา					
1. เนื้อหาเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย					
2. ฉันได้เรียนรู้และได้ฝึกทักษะตามที่ต้องการ					
3. เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป					
4. เรื่องที่ฉันเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
5. ความรู้ที่ได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. ฉันมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมในชั่วโมง					
7. ฉันและเพื่อนๆ ได้เรียนตามที่ชอบ					
8. ฉันมีโอกาสดำเนินมือปฏิบัติด้วยตนเอง					
9. ฉันพอใจที่ได้เลือกวิธีการค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง					
10. ฉันได้ฝึกทักษะต่าง ๆ จนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก					
ด้านที่ 3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้					
11. ในชั่วโมงเรียนครูมีสื่อประกอบการเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
12. การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ฉันเข้าใจและจดจำได้ดียิ่งขึ้น					
13. ฉันภูมิใจที่ได้ทำกิจกรรมด้วยตัวเอง					
14. ฉันตื่นเต้นและดีใจเมื่อได้เรียนในชั่วโมงนี้					
15. สื่อใบงานที่ครูให้ มีจำนวนเพียงพอกับการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล					
16. ฉันมีโอกาสได้ทราบคะแนนผลงานที่ได้ทำ					
17. คุณครูมีวิธีการทดสอบที่ท้าทายและ สนุกสนาน					
18. ฉันอยากให้มีการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลง					
19. เมื่อมีการทดสอบฉันพอใจในคะแนนที่ได้ เสมอ					
20. เมื่อตั้งใจทำกิจกรรมคุณครูมักจะมีคำชมฉัน และเพื่อนๆ เสมอ					
ด้านที่ 5 ด้านผลงาน					
21. ฉันมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับผลงาน					
22. ผลงานของฉันได้รับการยอมรับคำชมเชย จากเพื่อน ๆ และคุณครู					
23. ผลงานของฉันสามารถนำไปเป็นตัวอย่างที่ดี แก่เพื่อน ๆ ได้					
24. ฉันพอใจในผลงานที่เกิดขึ้นจากความคิดและ การฝึกปฏิบัติของตนเอง					
25. ผลงานจากการเรียนรู้ของฉันสามารถ นำไปใช้ประเมินผลการเรียนได้					
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมิน

.....

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาความเหมาะสม ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังต่อไปนี้ จำนวน 8 แผน
 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ชุด
 3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ
 4. แบบทดสอบความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงจำนวน 10 ข้อ
- กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การพิจารณาให้เลือกตอบ 5 ระดับ ดังนี้
- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
 - 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
 - 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
 - 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
 - 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

(นายวิโรจน์ ประรัมย์)

ครูโรงเรียนอนุบาลธรีรา จังหวัดบุรีรัมย์

แบบประเมินเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้ กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะ
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร.....					
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
1.3 ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย.....					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
2.2 ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน.....					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน.....					
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ.....					
3.4 น่าสนใจเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน.....					
4. กระบวนการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม.....					
4.2 เร้าความสนใจของนักเรียน.....					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน.....					
4.6 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม.....					
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
5.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ.....					
5.4 เหมาะสมกับระดับชั้น.....					
6. การวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
6.3 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้งหมด.....					
6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม.....					
รวม					
เฉลี่ย					

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

()

แบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะ
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
1.2 มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น					
2.2 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ					
2.3 เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4. สื่อ / อุปกรณ์					
4.1 แบบฝึกทักษะเร้าความสนใจในการเรียนรู้					
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
5.2 ครูมีความเป็นธรรมชาติในการประเมินผล					
5.3 มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
รวม					

แบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะ
ทางการฟัง – พุคภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

.....
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. สาระสำคัญ				
1.1 มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
1.2 มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
2. ด้านเนื้อหา				
2.1 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น				
2.2 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ				
2.3 เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม				
4. สื่อ / อุปกรณ์				
4.1 แบบฝึกทักษะเร้าความสนใจในการเรียนรู้				
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
5. การวัดและประเมินผล				
5.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล				
5.2 ครูมีความเป็นธรรมในการประเมินผล				
5.3 มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
รวม				

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 เรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการฟัง – พุทธภาษาอังกฤษ
 และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ หรือไม่ โดย
 ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง +1, 0, หรือ -1 ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้
 +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น
 -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
1. ด้านการออกเสียง การเขียนคำศัพท์				
1. Which vocabulary has a letter C ? a. bird b. cow c. dog d. ant				
2. Which vocabulary has a letter K ? a. kite b. cat c. duck d. orange				
3. Which word has the same sound with "big" ? a. bird b. wig c. nine d. hair				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
<p>4. Which word has the same sound with "green" ?</p> <p>a. great</p> <p>b. seen</p> <p>c. bet</p> <p>d. rat</p>				
<p>5. Which word has the different sound from the others?</p> <p>a. fly</p> <p>b. bye</p> <p>c. cry</p> <p>d. play</p>				
<p>6. Which word has the different sound from the others?</p> <p>a. dog</p> <p>b. frog</p> <p>c. box</p> <p>d. cow</p>				
<p>7. Which word has the different end sound?</p> <p>a. send</p> <p>b. sand</p> <p>c. card</p> <p>d. cat</p>				
<p>8. Which word has the different end sound?</p> <p>a. rat</p> <p>b. sit</p> <p>c. fast</p> <p>d. watch</p>				

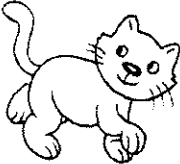

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
9. Which word has different final sound from the other words? a. stay b. play c. boy d. day				
10. Which word has different final sound from the other words? a. broom b. doll c. room d. zoom				
11. Which word has different vowel sound ? a. make b. view c. field d. meal				
12. Which word has different vowel sound ? a. cake b. make c. lake d. face				
13. Which word starts with the same sound as “hungry” ? a. horse b. hour c. honest d. honor				

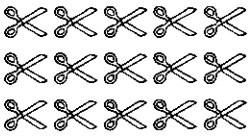

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
2. การนำคำศัพท์ไปใช้ในการศึกษาเรียนรู้				
14. ข้อใดมีคำที่ออกเสียง gr ตามกำหนด a. gun b. girl c. green d. get				
15. ข้อใดมีคำที่มีเสียงทาบหลัง er a. teacher b. pencil c. heart d. word				
16. Which animal like to eat fruit? a. dog b. bird c. cat d. fish				
17. Which animal like to eat carrot? a. dolphin b. shark c. rabbit d. swan				
18. What colour is banana? a. pink b. red c. yellow d. black				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
19. What colour is carrot? a. purple b. blue c. orange d. brown				
20. How many days are there in the week? a. 5 days b. 7 days c. 365 days d. 366 days				
21. Which is the last day of the week ? a. Friday b. Saturday c. Sunday d. Monday				
22. How many stars are there? ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ a. Five stars. b. Six stars. c. Seven stars. d. Eight stars.				
23. What is the colour of Tuesday? a. pink b. green c. blue d. red				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
24. What is the colour of Sunday? a. yellow b. green c. orange d. red				
25. Which animal has a big body? a. hen b. elephant c. lion d. horse				
26. Which animal has a small body? a. ant b. giraffe c. koala d. lion				
27. Which animal has a long neck? a. giraffe b. elephant c. monkey d. hamster				
28. Which animal has a long body? a. caterpillar b. pigeon c. sparrow d. snake				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
29. Which animal has eight legs? a. spider b. dragonfly c. butterfly d. giraffe				
30. Which animal has two legs? a. swan b. cow c. pig d. dog				
31. I use my _____ to listen. a. feet b. ears c. eyes d. mouth				
32. I use my _____ to write. a. nose b. neck c. eyes d. hand				
33. I use my _____ to smell. a. nose b. legs c. ears d. head				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
34. I use my _____ to kick. a. mouth b. hand c. arm d. foot				
3. ด้านการนำไปใช้				
35. What is it? a. cat b. cow c. horse d. sheep				
36. What does he feel? a. happy b. sad c. tired d. bored				
37. What does he feel? a. tired b. happy c. funny d. sad				
38. What does he feel? a. happy b. sad c. angry d. storm				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
<p>39. How many stars are there?</p> <p>a. five b. fifteen c. fifty d. fourteen</p>				
<p>40. What is he doing? He is _____.</p> <p>a. sitting b. dancing c. jumping d. standing</p>				
<p>41. What is he doing? He is _____.</p> <p>a. sleeping b. dancing c. walking d. running</p>				
<p>42. What is she doing? She is _____.</p> <p>a. sleeping b. dancing c. walking d. reading</p>				
<p>43. What is he doing? He is _____.</p> <p>a. singing b. speaking c. cooking d. writing</p>				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
44. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า แมงมุม a. kitty b. rabbit c. spider d. dog				
45. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า ช้าง a. horse b. giraffe c. crocodile d. elephant				
46. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า จระเข้ a. panda b. giraffe c. crocodile d. kangaroo				
47. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า สีน้ำตาล a. black b. blue c. brown d. green				
48. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า สีเทา a. green b. grey c. black d. purple				

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
	-1	0	+1	
49. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า เด็กผู้หญิง a. woman b. girl c. boy d. man				
50. คำศัพท์ใดที่มีความหมายว่า ชาวนา a. teacher b. student c. policeman d. farmer				
รวม				

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
ผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญ

**สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบ
กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สารสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย.....	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย.....	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน.....	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ.....	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
3.4 น่าสนใจเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. กระบวนการเรียนรู้			
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ได้รับความสนใจของนักเรียน.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน.....	4.66	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4.6 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับระดับชั้น.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วัดได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้งหมด.....	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม.....	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.88	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC)
ของแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
5	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
12	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
13	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
14	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
17	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
18	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
19	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
20	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC)
ของแบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	0	-1	1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	-1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
11	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
12	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
24	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
25	1	-1	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
26	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
27	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
28	0	0	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
29	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
32	-1	0	1	0	0.00	ใช้ได้
33	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
39	1	-1	1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
40	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
41	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
42	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
43	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
48	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
49	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
50	1	1	0	2	0.67	ใช้ไม่ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ญ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนการทดสอบทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ที่เรียนด้วยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (60 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (60 คะแนน)
1	33	45
2	33	45
3	35	45
4	40	50
5	36	50
6	37	45
7	38	46
8	40	51
9	35	47
10	33	46
11	32	45
12	33	47
13	33	47
14	40	50
15	40	48
16	34	45
17	38	47
18	40	49
19	36	47
20	35	50
21	40	53
22	39	53
23	39	50
24	40	53

(ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (60 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (60 คะแนน)
25	34	52
26	40	50
27	34	45
28	34	45
29	36	46
30	38	46
31	33	49
32	35	49
ผลรวม	1163	1536
ค่าเฉลี่ย	36.43	48.00
S.D.	2.81	2.66
ร้อยละ	60.57	80.00

ตาราง 18 ประสิทธิภาพของใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดลองแบบกลุ่มใหญ่ (Field Testing)

คนที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	หน่วยที่ 6	หน่วยที่ 7	หน่วยที่ 8	คะแนนรวม	ทดสอบ หลังเรียน
1	40	40	40	40	40	40	40	40	40	320	40
2	25	33	32	35	33	36	33	34	33	269	34
3	23	30	33	35	34	31	35	31	35	264	36
4	26	34	36	33	31	33	32	33	32	264	29
5	21	35	33	31	32	31	29	31	29	251	32
6	22	34	29	36	36	32	34	32	34	267	28
7	24	31	32	31	33	33	34	33	34	261	30
8	20	32	30	29	31	31	37	32	37	259	33
9	24	29	31	34	31	29	31	29	31	245	31
10	27	33	35	32	35	31	32	31	32	261	32
11	21	31	34	29	35	30	33	30	33	255	34
12	23	28	33	35	34	31	33	31	33	258	36
13	25	35	28	31	35	37	35	37	35	273	33
14	22	30	30	33	32	32	36	32	36	261	32
15	25	29	31	37	30	35	34	35	34	265	36
16	21	31	29	31	33	33	32	33	32	254	30

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	หน่วยที่ 6	หน่วยที่ 7	หน่วยที่ 8	คะแนนรวม	ทดสอบ หลังเรียน
		40	40	40	40	40	40	40	40		
16	23	29	32	29	29	30	33	30	33	245	34
17	20	36	33	36	34	31	33	31	33	267	31
18	26	34	37	35	31	33	35	33	35	273	29
19	27	33	30	30	32	34	31	34	31	255	32
20	21	28	29	26	34	32	34	32	34	249	36
21	20	35	32	31	33	33	33	33	33	263	34
22	23	32	36	32	36	31	31	31	31	260	33
23	22	31	31	32	35	29	36	29	36	259	35
24	24	33	34	35	30	35	32	35	32	266	32
25	20	29	32	29	29	36	33	36	33	257	34
26	21	36	33	35	34	31	33	31	33	266	36
27	22	34	36	33	31	34	35	34	35	272	29
28	24	33	30	30	32	33	31	33	31	253	32
29	25	32	33	34	30	32	34	32	31	258	33
30	21	34	31	31	36	36	29	36	30	263	30

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบ	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	หน่วยที่ 6	หน่วยที่ 7	หน่วยที่ 8	คะแนนรวม	ทดสอบหลังเรียน
	ก่อนเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	หน่วยที่ 6	หน่วยที่ 7	หน่วยที่ 8		
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	320	40
ผลรวม	688	964	965	970	981	975	993	974	991	7813	976
ค่าเฉลี่ย	22.93	32.13	32.17	32.33	32.70	32.50	33.10	32.47	33.03	260.43	32.53
S.D.	2.15	2.37	2.34	2.66	2.10	2.13	1.92	2.03	1.88	7.45	2.36
ร้อยละ	57.33	80.33	80.42	80.83	81.75	81.25	82.75	81.17	82.58	81.39	81.33

จากตาราง ประสิทธิภาพของใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ (Field Testing) พบว่า มีประสิทธิภาพ (E_f/E₂) เท่ากับ 81.39/81.33

แสดงคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1			หน่วยการเรียนรู้ที่ 2			หน่วยการเรียนรู้ที่ 3			หน่วยการเรียนรู้ที่ 4			รวม		
	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม			
	ใบงาน	ฟัง-พูด		พุดกิจกรรม	ใบงาน		ฟัง-พูด	พุดกิจกรรม		ใบงาน	ฟัง-พูด			พุดกิจกรรม	ใบงาน
1	20	10	10	20	10	10	40	20	10	10	40	20	10	10	40
2	15	8	8	17	8	8	33	16	7	7	30	17	8	8	33
3	16	9	9	18	9	7	34	17	7	9	33	18	9	9	36
4	17	7	8	16	8	8	32	15	8	8	31	16	8	8	32
5	16	8	9	17	8	7	32	18	8	9	35	17	8	8	33
6	17	8	7	16	8	8	32	17	9	7	33	17	8	8	33
7	16	8	8	17	8	9	34	16	8	8	32	17	8	9	34
8	17	8	9	18	9	8	35	17	7	8	32	18	9	8	35
9	18	7	8	16	8	8	32	16	9	8	33	18	8	8	34
10	18	8	9	17	8	9	34	17	8	8	33	16	8	9	33
11	16	7	7	15	9	8	32	15	8	8	31	17	9	8	34
12	17	8	9	16	8	7	31	17	9	9	35	18	8	8	34
13	16	9	9	18	8	8	34	18	8	8	34	16	8	8	32
14	17	10	9	17	9	9	35	17	9	9	35	17	9	9	35
15	18	9	8	16	8	9	33	15	8	8	31	16	8	9	33
16	15	8	8	17	9	8	34	18	7	9	34	15	9	8	32
17	16	7	7	19	8	8	35	17	9	9	35	18	8	8	34
18	18	6	8	17	7	8	32	18	8	8	34	18	8	7	33
19	19	7	8	15	8	8	31	16	9	8	33	17	8	8	33
20	17	8	7	16	9	8	33	18	8	9	35	18	8	7	33
20	18	9	9	15	9	8	32	16	9	7	32	15	9	8	32

แสดงคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางต้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

คนที่	หน่วยการเรียนรู้ที่ 5			หน่วยการเรียนรู้ที่ 6			หน่วยการเรียนรู้ที่ 7			หน่วยการเรียนรู้ที่ 8		
	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม
	ใบงาน	ฟัง-พูด		ฟัง-พูด	พฤติกรรม		ใบงาน	ฟัง-พูด		ฟัง-พูด	พฤติกรรม	
1	20	10	40	20	10	40	20	10	40	20	10	40
2	16	9	33	16	8	32	17	8	34	15	7	30
3	17	8	34	17	9	35	16	8	32	17	8	34
4	16	8	32	17	8	33	17	8	33	16	8	32
5	17	8	33	18	8	34	15	7	30	17	8	33
6	16	7	31	17	8	33	17	8	33	17	8	33
7	17	8	34	16	8	33	16	8	33	16	8	33
8	19	9	36	17	7	32	17	7	32	17	9	34
9	16	8	32	18	8	34	18	8	34	17	8	33
10	17	8	34	16	8	33	16	8	33	16	8	33
11	15	9	32	18	9	35	18	9	35	18	9	35
12	16	8	32	17	8	33	17	8	33	17	8	33
13	18	8	34	16	8	32	16	8	32	16	8	32
14	17	8	33	17	9	35	17	9	35	17	9	35
15	16	8	33	18	8	35	18	8	35	17	8	34
16	17	9	34	17	9	34	17	9	34	17	9	34
17	19	8	35	16	8	32	16	8	32	16	8	32
18	17	8	32	18	8	33	16	8	31	17	8	32
19	15	7	30	16	8	32	16	8	32	16	8	32
20	16	8	32	17	8	32	17	8	33	17	8	32
	16	8	32	18	9	35	18	9	35	16	9	33

แสดงคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E₁) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

คนที่	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1				หน่วยการเรียนรู้ที่ 2				หน่วยการเรียนรู้ที่ 3				หน่วยการเรียนรู้ที่ 4			
	คะแนน		รวม	คะแนน	คะแนน		รวม	คะแนน	คะแนน		รวม	คะแนน	คะแนน		รวม	
	ใบงาน	ฟัง-พูด			ฟัง-พูด	กิจกรรม			ใบงาน	ฟัง-พูด			ฟัง-พูด	กิจกรรม		ใบงาน
	20	10	40	20	10	10	40	20	10	10	40	20	10	10	40	
21	18	9	35	19	8	8	35	17	8	8	33	18	8	8	34	
22	16	8	33	17	7	8	32	18	8	8	34	16	7	9	32	
23	16	8	31	16	8	8	32	17	7	7	31	18	8	8	34	
24	17	8	33	17	8	8	33	16	8	8	32	15	8	8	31	
25	17	9	35	17	9	7	33	17	7	9	33	17	9	9	35	
26	14	7	29	15	8	8	31	15	8	8	31	18	8	8	34	
27	15	8	32	16	8	7	31	17	8	9	34	16	8	8	32	
28	17	8	32	17	8	8	33	16	9	7	32	16	8	8	32	
29	14	8	30	18	8	9	35	15	8	8	31	17	8	9	34	
30	14	8	31	18	9	8	35	17	7	8	32	17	9	8	34	
31	15	7	30	15	8	8	31	16	9	8	33	17	8	8	33	
32	16	8	33	16	8	9	33	18	8	8	34	18	8	9	35	
รวม	526	255	1044	534	263	257	1054	533	258	260	1051	542	263	263	1068	
S.D.	1.29	0.82	1.88	1.12	0.55	0.59	1.37	1.00	0.72	0.66	1.44	0.98	0.49	0.55	1.16	
เฉลี่ย	16.44	7.97	32.63	16.69	8.22	8.03	32.94	16.66	8.06	8.13	32.84	16.94	8.22	8.22	33.38	
ร้อยละ	82.19	79.69	81.56	83.44	82.19	80.31	82.34	83.28	80.63	81.25	82.11	84.69	82.19	82.19	83.44	

แสดงคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E.) ของการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

คนที่	หน่วยการเรียนรู้ที่ 5				หน่วยการเรียนรู้ที่ 6				หน่วยการเรียนรู้ที่ 7				หน่วยการเรียนรู้ที่ 8			
	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	คะแนน		รวม	
	ใบงาน	ฟัง-พูด		ฟัง-พูด	พฤติกรรม		ใบงาน	ฟัง-พูด		ฟัง-พูด	พฤติกรรม		ใบงาน	ฟัง-พูด		ฟัง-พูด
	20	10	40	20	10	40	20	10	40	20	10	40	20	10	40	
21	18	8	34	17	8	33	17	8	33	17	8	33	17	8	33	
22	17	7	33	18	7	34	18	7	33	18	7	33	16	8	33	
23	16	8	32	15	8	31	15	8	31	15	8	31	15	8	31	
24	17	8	33	18	8	34	18	8	34	18	8	34	17	8	33	
25	17	9	35	17	9	35	17	8	34	17	8	34	17	7	33	
26	16	8	32	17	8	33	16	8	32	16	8	32	17	8	33	
27	16	8	32	18	8	34	18	8	34	18	8	34	16	8	32	
28	17	8	33	17	8	33	17	8	33	17	8	33	17	8	33	
29	15	9	33	16	8	33	16	8	33	16	8	33	16	8	33	
30	18	9	35	18	9	35	17	9	34	17	8	34	18	9	35	
31	16	8	32	15	8	31	15	8	31	15	8	31	15	8	32	
32	16	8	33	17	8	34	16	9	33	16	9	33	16	9	33	
รวม	532	260	1054	543	261	1067	535	259	1056	529	261	1053	529	261	1053	
S.D.	1.01	0.55	1.32	0.90	0.51	1.21	0.92	0.53	1.27	0.76	0.51	1.09	0.76	0.51	1.09	
เฉลี่ย	16.63	8.13	32.94	16.97	8.16	33.34	16.72	8.09	33.00	16.53	8.16	32.91	16.53	8.16	32.91	
ร้อยละ	83.13	81.25	81.88	84.84	81.56	83.36	83.59	80.94	82.50	82.66	81.56	82.27	82.66	81.56	82.27	

แสดงคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในกิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (E₁)

เลขที่	หน่วยที่ 1 (40)	หน่วยที่ 2 (40)	หน่วยที่ 3 (40)	หน่วยที่ 4 (40)	หน่วยที่ 5 (40)	หน่วยที่ 6 (40)	หน่วยที่ 7 (40)	หน่วยที่ 8 (40)	คะแนนรวม (340)
1	31	33	30	33	33	32	34	30	256
2	34	34	33	36	34	35	32	34	272
3	32	32	31	32	32	33	33	32	257
4	33	32	35	33	33	34	30	33	263
5	32	32	33	33	31	33	33	33	260
6	32	34	32	34	34	33	33	33	265
7	34	35	32	35	36	32	32	34	270
8	33	32	33	34	32	34	34	33	265
9	35	34	33	33	34	33	33	33	268
10	30	32	31	34	32	35	35	35	264
11	34	31	35	34	32	33	33	33	265
12	34	34	34	32	34	32	32	32	264
13	36	35	35	35	33	35	35	35	279
14	35	33	31	33	33	35	35	34	269
15	31	34	34	32	34	34	34	34	267
16	30	35	35	34	35	32	32	32	265
17	32	32	34	33	32	33	31	32	259
18	34	31	33	33	30	32	32	32	257
19	32	33	35	33	31	32	33	32	261
20	36	32	32	32	32	35	35	33	267
21	35	35	33	34	34	33	33	33	270
22	33	32	34	32	33	34	33	33	264
23	31	32	31	34	32	31	31	31	253
24	33	33	32	31	33	34	34	33	263
25	35	33	33	35	35	35	34	33	273
26	29	31	31	34	32	33	32	33	255

แสดงคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในกิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (E₁) (ต่อ)

เลขที่	หน่วยที่ 1 (40)	หน่วยที่ 2 (40)	หน่วยที่ 3 (40)	หน่วยที่ 4 (40)	หน่วยที่ 5 (40)	หน่วยที่ 6 (40)	หน่วยที่ 7 (40)	หน่วยที่ 8 (40)	คะแนนรวม (320)
27	32	31	34	32	32	34	34	32	261
28	32	33	32	32	33	33	33	33	261
29	30	35	31	34	33	33	33	33	262
30	31	35	32	34	35	35	34	35	271
31	30	31	33	33	32	31	31	32	253
32	33	33	34	35	33	34	33	33	268
ผลรวม	1,044	1,054	1,051	1,068	1,054	1,067	1,056	1,053	8,447
ค่าเฉลี่ย	32.63	32.94	32.84	33.38	32.94	33.34	33.00	32.91	33.00
S.D.	1.88	1.37	1.44	1.16	1.32	1.21	1.27	1.09	6.03
ร้อยละ	81.56	82.34	82.11	83.44	82.34	83.36	82.50	82.27	82.49

คะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน การทำกิจกรรม การทดสอบหลังเรียน
 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนด้วยใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถ
 ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	รวมคะแนนระหว่างเรียน ด้วยกิจกรรมเพลง (ทำเนื้อหา 340 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)
1	21	256	33
2	19	272	32
3	21	257	34
4	18	263	35
5	21	260	34
6	17	265	30
7	23	270	32
8	22	265	31
9	19	268	33
10	18	264	34
11	23	265	36
12	17	264	34
13	20	279	35
14	19	269	32
15	16	267	31
16	17	265	34
17	19	259	29
18	21	257	32
19	23	261	31
20	24	267	33
21	21	270	34
22	25	264	35
23	19	253	32
24	21	263	33

(ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	รวมคะแนนระหว่างเรียน ด้วยกิจกรรมเพลง (ทำเนื้อหา 340 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)
25	20	273	34
26	21	255	35
27	22	261	36
28	21	261	31
29	19	262	35
30	22	271	34
31	19	253	33
32	25	268	31
ผลรวม	653	8447	1058
ค่าเฉลี่ย	20.41	263.97	33.06
S.D.	2.31	6.03	1.76
ร้อยละ	51.02	82.49	82.66

ค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการประเมิน	
			ความยากง่าย	อำนาจจำแนก
1	0.60	0.30	ปานกลาง	๑๑
2	0.60	0.45	ปานกลาง	๑๑
3	0.53	0.70	ปานกลาง	๑๑ ๑๑ ๑๑
4	0.57	0.50	ปานกลาง	๑๑
5	0.43	0.55	ปานกลาง	๑๑
6	0.60	0.60	ปานกลาง	๑๑
7	0.64	0.40	ปานกลาง	๑๑
8	0.47	0.50	ปานกลาง	๑๑
9	0.77	0.35	ปานกลาง	๑๑
10	0.67	0.50	ปานกลาง	๑๑
11	0.57	0.50	ปานกลาง	๑๑
12	0.77	0.35	ปานกลาง	๑๑
13	0.71	0.45	ปานกลาง	๑๑
14	0.64	0.55	ปานกลาง	๑๑
15	0.71	0.45	ปานกลาง	๑๑
16	0.77	0.35	ปานกลาง	๑๑
17	0.74	0.40	ปานกลาง	๑๑
18	0.64	0.25	ปานกลาง	๑๑
19	0.50	0.55	ปานกลาง	๑๑
20	0.60	0.45	ปานกลาง	๑๑
21	0.64	0.40	ปานกลาง	๑๑
22	0.18	0.35	ค่อนข้างยาก	๑๑
23	0.11	0.50	ค่อนข้างยาก	๑๑
24	0.67	0.50	ปานกลาง	๑๑

(ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการประเมิน	
			ความยากง่าย	อำนาจจำแนก
25	0.37	0.65	ปานกลาง	ดี
26	0.50	0.65	ปานกลาง	ดี
27	0.77	0.50	ปานกลาง	ดี
28	0.80	0.35	ปานกลาง	ดี
29	0.71	0.30	ปานกลาง	ดี
30	0.57	0.45	ปานกลาง	ดี
31	0.57	0.50	ปานกลาง	ดี
32	0.60	0.45	ปานกลาง	ดี
33	0.77	0.20	ปานกลาง	ดี
34	0.67	0.35	ปานกลาง	ดี
35	0.53	0.55	ปานกลาง	ดี
36	0.60	0.60	ปานกลาง	ดี
37	0.57	0.50	ปานกลาง	ดี
38	0.74	0.40	ปานกลาง	ดี
39	0.67	0.50	ปานกลาง	ดี
40	0.53	0.70	ปานกลาง	ดีมาก
41	0.57	0.50	ปานกลาง	ดี
42	0.60	0.45	ปานกลาง	ดี
43	0.77	0.20	ปานกลาง	ดี
44	0.67	0.35	ปานกลาง	ดี
45	0.53	0.55	ปานกลาง	ดี
46	0.37	0.65	ปานกลาง	ดี
47	0.50	0.65	ปานกลาง	ดี
48	0.77	0.50	ปานกลาง	ดี
49	0.80	0.35	ปานกลาง	ดี
50	0.71	0.30	ปานกลาง	ดี

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ = 0.95

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนประกอบการใช้ กิจกรรมเพลง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางแสดงการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (t-test)

t-test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	20.23	39	2.15
	Post-test	33.13	39	1.76

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig.(2-tailed)	Sig.(1-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean				
Pair 1	Posttest - Pretest	12.90	2.45	0.39	32.9118	38	0.0000	0.0000

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นายวิโรจน์ ประรัมย์

วัน เดือน ปี ที่เกิด วันพฤหัสบดี ที่ 1 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2532

สถานที่เกิด 13 หมู่ 9 ตำบลกระสัง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

ตำแหน่ง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอนุบาลธีรา อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองม้า
อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจตุรราษฎร์พิทยาคม
อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2554 ศิลปศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับ 2 (ศศ.บ.)
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2561 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์